

EVANGHELIA DUPĂ MATEI

1

1. Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.
2. Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și frații lui;
3. Iuda a născut pe Fares și Zara, din Tamar; Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram;
4. Aram a născut pe Aminadab; Aminadab a născut pe Naason; Naason a născut pe Salmon;
5. Salmon a născut pe Boaz, din Rahab; Boaz a născut pe Obed, din Rut; Obed a născut pe Iese;
6. Iese a născut pe împăratul David. Împăratul David a născut pe Solomon, din văduva lui Urie;
7. Solomon a născut pe Roboam; Roboam a născut pe Abia; Abia a născut pe Asa;
8. Asa a născut pe Iosafat; Iosafat a născut pe Ioram; Ioram a născut pe Ozia;
9. Ozia a născut pe Ioatam; Ioatam a născut pe Ahaz; Ahaz a născut pe Ezechia;
10. Ezechia a născut pe Manase; Manase a născut pe Amon; Amon a născut pe Iosia;
11. Iosia a născut pe Iehonia și frații lui, pe vremea strămutării în Babilon.
12. După strămutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; Salatiel a născut pe Zorobabel;
13. Zorobabel a născut pe Abiud; Abiud a născut pe Eliachim; Eliachim a născut pe Azor;
14. Azor a născut pe Sadoc; Sadoc a născut pe Achim; Achim a născut pe Eliud;
15. Eliud a născut pe Eleazar; Eleazar a născut pe Matan; Matan a născut pe Iacov;
16. Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, din care S'a născut Isus, care Se cheamă Hristos.
17. Deci, dela Avraam pînă la David, sînt patrusprezece neamuri de toate; dela David pînă la strămutarea în Babilon sînt patrusprezece neamuri; și dela strămutarea în Babilon pînă la Hristos, sînt patrusprezece neamuri.
18. Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa:
Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și înainte ca să locuiască ei împreună, ea s'a aflat însărcinată dela Duhul Sfînt.
19. Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit, și nu voia s'o facă de rușine înaintea lumii; de aceea și-a pus de gînd s'o lase pe ascuns.
20. Dar pe cînd se gîndea el la aceste lucruri, i s'a arătat în vis un înger al Domnului, și i-a zis:
„Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s'a zămislit în ea, este dela Duhul Sfînt.
21. Ea va naște un Fiu, și-i vei pune numele Isus, pentru că El va mîntui pe poporul Lui de păcatele sale.”
22. Toate aceste lucruri s'au întîmplat ca să se împlinească ce vestise Domnul prin proorocul, care zice:
23. „Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu, și-i vor pune numele Emanuil”, care, tîlmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi”.
24. Cînd s'a trezit Iosif din somn, a făcut cum îi poruncise îngerul Domnului; și a luat la el pe nevastă-sa.
25. Dar n'a cunoscut-o, pînă ce ea a născut un fiu. Și el i-a pus numele Isus.

2

1. După ce S'a născut Isus în Betleemul din Iudea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim,
2. și au întreat: „Unde este Împăratul de curînd născut al Iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit, și am venit să ne închinăm Lui.”
3. Cînd a auzit împăratul Irod acest lucru, s'a turburat mult; și tot Ierusalimul s'a turburat împreună cu el.
4. A adunat pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii norodului, și a căutat să afle dela ei unde trebuia să Se nască Hristosul.
5. „În Betleemul din Iudea”, i-au răspuns ei, „căci iată ce a fost scris prin proorocul:

6. „Și tu, Betleeme, țara lui Iuda, nu ești nici de cum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o Căpetenie, care va fi Păstorul poporului Meu Israel.”
7. Atunci Irod a chemat în ascuns pe magi, și a aflat întocmai dela ei vremea în care se arătase steaua.
8. Apoi i-a trimis la Betleem, și le-a zis: „duceți-vă de cercetați cu deamăruntul despre Prunc: și când Îl veți găsi, dați-mi și mie de știre, ca să vin și eu să mă închin Lui.”
9. După ce au ascultat pe împăratul, magii au plecat. Și iată că steaua, pe care o văzuseră în Răsărit, mergea înaintea lor, pînă ce a venit și s’a oprit deasupra locului unde era Pruncul.
10. Cînd au văzut ei steaua, n’au mai putut de bucurie.
11. Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s’au aruncat cu fața la pămînt, și I s’au închinat; apoi și-au deschis vistieriile, și I-au adus daruri: aur, tămîie și smirnă.
12. În urmă, au fost înștiințați de Dumnezeu în vis să nu mai dea pe la Irod, și s’au întors în țara lor pe un alt drum.
13. După ce au plecat magii, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, și-i zice: „Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui, fugi în Egipt, și rămîi acolo pînă îți voi spune eu; căci Irod are să caute Pruncul, ca să-L omoare.”
14. Iosif s’a sculat, a luat Pruncul și pe mama lui, noaptea, și a plecat în Egipt.
15. Acolo a rămas pînă la moartea lui Irod, ca să se împlinească ce fusese vestit de Domnul prin proorocul care zice: „Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.”
16. Atunci Irod, cînd a văzut că fusese înșelat de magi, s’a mîniat foarte tare, și a trimis să omoare pe toți pruncii de parte bărbătească, dela doi ani în jos, cari erau în Betleem și în toate împrejurimile lui, potrivit cu vremea, pe care o aflase întocmai dela magi.
17. Atunci s’a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia, care zice:
18. „Un țipăt s’a auzit în Rama,
plîngere, și bocet mult:
Rahela își jălea copiii,
și nu voia să fie mîngîiată, pentrucă nu mai erau.”
19. După ce a murit Irod, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, în Egipt,
20. și-i zice: „Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui, și du-te în țara lui Israel, căci au murit ceice căutau să ia viața Pruncului.”
21. Iosif s’a sculat, a luat Pruncul și pe mama Lui, și a venit în țara lui Israel.
22. Dar cînd a auzit că în Iudea împărătește Arhelau, în locul tatălui său Irod, s’a temut să se ducă acolo; și, fiind înștiințat de Dumnezeu în vis, a plecat în părțile Galileii.
23. A venit acolo, și a locuit într’o cetate, numită Nazaret, ca să se împlinească ce fusese vestit prin prooroci: că El va fi chemat Nazarinean.

3

1. În vremea aceea a venit Ioan Botezătorul, și propovăduia în pustia Iudeii.
2. El zicea: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.”
3. Ioan acesta este acela care fusese vestit prin proorocul Isaia, cînd zice:
„Iată glasul celui ce strigă în pustie:
„Pregătiți calea Domnului,
neteziți-I cărările.”
4. Ioan purta o haină de păr de cămilă, și la mijloc era încins cu un brîu de curea. El se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică.
5. Locuitorii din Ierusalim, din toată Iudea și din toate împrejurimile Iordanului, au început să iasă la el;
6. și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în rîul Iordan.
7. Dar cînd a văzut pe mulți din Farisei și din Saducheii că vin să primească botezul lui, le-a zis:
„Pui de năpîrci, cine v’a învățat să fugiți de mînia viitoare?”
8. Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră.

9. Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam!“ Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.
10. Iată că securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom, care nu face roadă bună, va fi tăiat și aruncat în foc.
11. Cît despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Celce vine după mine, este mai puternic decît mine, și eu nu sînt vrednic să-I duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfînt și cu foc.
12. Acela Își are lopata în mîină, Își va curăți cu desăvîrșire aria, și Își va strînge grîul în grînar; dar pleava o va arde într'un foc care nu se stinge.”
13. Atunci a venit Isus din Galilea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el.
14. Dar Ioan căuta să-l oprească. „Eu”, zicea el, „am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?”
15. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.” Atunci Ioan L-a lăsat.
16. De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea cerurile s'au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorîndu-Se în chip de porumbel și venind peste El.
17. Și din ceruri s'a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”

4

1. Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul.
2. Acolo a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți; la urmă a flămînzit.
3. Ispititorul s'a apropiat de El, și i-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pîni.”
4. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: Omul nu trăiește numai cu pîne, ci cu orice cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu.”
5. Atunci diavolul L-a dus în sfînta cetate, L-a pus pe strașina Templului,
6. și I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos; căci este scris: „El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mîni, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră.”
7. „De asemenea este scris”, a zis Isus: „Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău.”
8. Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor, și I-a zis:
9. „Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pămînt și Te vei închina mie.”
10. „Pleacă, Satano”, i-a răspuns Isus. „Căci este scris: „Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.”
11. Atunci diavolul L-a lăsat. Și deodată au venit la Isus niște îngeri, și au început să-I slujească.
12. Cînd a auzit Isus că Ioan fusese închis, a plecat în Galilea.
13. A părăsit Nazaretul, și a venit de a locuit în Capernaum, lîngă mare, în ținutul lui Zabulon și Neftali,
14. ca să se îplinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice:
15. „Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, înspre mare, dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor,
16. Norodul acesta, care zăcea în întunec, a văzut o mare lumină; și peste cei ce zăceau în ținutul și în umbra morții, a răsărit lumina.”
17. De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască, și să zică: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.”
18. Pe cînd trecea pe lîngă marea Galileii, Isus a văzut doi frați: pe Simon, zis Petru, și pe fratele

său Andrei, cari aruncau o mreajă în mare; căci erau pescari.

19. El le-a zis: „Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni.”

20. Îndată ei au lăsat mreajile, și au mers după El.

21. Deacolo a mers mai departe, și a văzut pe alți doi frați: pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, cari erau într'o corabie cu tatăl lor Zebedei, și își cârpeau mreajile. El i-a chemat.

22. Și îndată, ei au lăsat corabia și pe tatăl lor, și au mers după El.

23. Isus străbătea toată Galilea, învățînd pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției, și tămăduind orice boală și orice neputință care era în norod.

24. I s'a dus vestea în toată Siria; și aduceau la El pe toți ceice sufereau de felurite boale și chinuri: pe cei îndrăciți, pe cei lunatici și pe cei slăbănogi; și El îi vindeca.

25. După El au mers multe noroade din Galilea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudea și de dincolo de Iordan.

5

1. Cînd a văzut Isus noroadele, S'a suit pe munte; și după ce a șezut jos, ucenicii Lui s'au apropiat de El.

2. Apoi a început să vorbească și să-i învețe astfel:

3. Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor!

4. Ferice de ceice plîng, căci ei vor fi mîngîiați!

5. Ferice de cei blînzi, căci ei vor moșteni pămîntul!

6. Ferice de cei flămînzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!

7. Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!

8. Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!

9. Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu!

10. Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor!

11. Ferice va fi de voi cînd, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni, și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră!

12. Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigunit pe proorocii, cari au fost înainte de voi.

13. Voi sînteți sarea pămîntului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăș puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decît să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.

14. Voi sînteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte, nu poate să rămînă ascunsă.

15. Și oamenii n'aprend lumina ca s'o pună supt obroc, ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă.

16. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.

17. Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Proorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc.

18. Căci adevărat vă spun, cîtă vreme nu va trece cerul și pămîntul, nu va trece o iotă sau o frîntură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întîmplat toate lucrurile.

19. Așa că, ori cine va strica una din cele mai mici din aceste porunci, și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi, și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția cerurilor.

20. Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a Fariseilor, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.

21. Ați auzit că s'a zis celor din vechime: „Să nu ucizi; oricine va ucide, va cădea supt pedeapsa judecării.”

22. Dar Eu vă spun că ori și cine se mînie pe fratele său, va cădea supt pedeapsa judecării; și oricine va zice fratelui său: „Prostule!” va cădea supt pedeapsa Soborului; iar oricine-i va zice: „Nebunule”, va cădea supt pedeapsa focului gheenei.

23. Așa că, dacă îți aduci darul la altar, și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta,

24. Lasă-ți darul acolo înaintea altarului, și du-te întâi de împacă-te cu fratele tău; apoi vino de adu-ți darul.
25. Caută de te împacă de grab cu pîrîșul tău, cîtă vreme ești cu el pe drum; ca nu cumva pîrîșul să te dea pe mîna judecătorului, judecătorul să te dea pe mîna temnicerului, și să fii aruncat în temniță.
26. Adevărat îți spun că nu vei ieși de acolo pînă nu vei plăti cel din urmă bănuț.”
27. Ați auzit că s'a zis celor din vechime: „Să nu preacurvești.”
28. Dar Eu vă spun că ori și cine se uită la o femeie, ca s'o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.
29. Dacă deci ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l dela tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale, și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă.
30. Dacă mîna ta cea dreaptă te face să cazi în păcat, taie-o și leapădă-o dela tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale, și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă.
31. S'a zis iarăș: „Oricine își va lăsa nevasta, să-i dea o carte de despărțire.”
32. Dar Eu vă spun că ori și cine își va lăsa nevasta, afară numai de pricină de curvie, îi dă prilej să preacurvească; și cine va lua de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurvește.
33. Ați mai auzit iarăș că s'a zis celor din vechime: „Să nu juri strîmb; ci să împlinești față de Domnul jurămintele tale.”
34. Dar Eu vă spun: Să nu jurați nicidecum; nici pe cer, pentru că este scaunul de domnie al lui Dumnezeu;
35. nici pe pămînt, pentru că este așternutul picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea marelui Împărat.
36. Să nu juri nici pe capul tău, căci nu poți face un singur păr alb sau negru.
37. Felul vostru de vorbire să fie: „Da, da; nu, nu”; ce trece peste aceste cuvinte, vine dela cel rău.
38. Ați auzit că s'a zis: „Ochi pentru ochi, și dinte pentru dinte.”
39. Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celalt.
40. Orișicui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa.
41. Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două.
42. Celui ce-ți cere, dă-i; și nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute dela tine.
43. Ați auzit că s'a zis: „Să iubești pe aproapele tău, și să urăști pe vrăjmașul tău.”
44. Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvîntați pe cei ce vă blastămă, faceți bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru ceice vă asupresc și vă prigonesc,
45. ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepți.
46. Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu fac așa și vameșii?
47. Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobicinuit faceți? Oare păgînii nu fac la fel?
48. Voi fiți dar desăvîrșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvîrșit.

6

1. Luați seama să nu vă îndepliniți neprihănirea voastră înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei; altminteri, nu veți avea răsplată dela Tatăl vostru care este în ceruri.
2. Tu, dar, cînd faci milostenie, nu suna cu trîmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii, în sinagogi și în ulițe, pentru ca să fie slăviți de oameni. Adevărat vă spun, că și-au luat răsplata.
3. Ci tu, cînd faci milostenie, să nu știe stînga ta ce face dreapta,
4. pentruca milostenia ta să fie făcută în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.
5. Cînd vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii, cărora le place să se roage stînd în picioare în sinagogi și la colțurile ulițelor, pentruca să fie văzuți de oameni. Adevărat vă spun, că și-au luat răsplata.
6. Ci tu, cînd te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa, și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.
7. Cînd vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgînii, cărora li se pare că, dacă spun o

mulțime de vorbe, vor fi ascultați.

8. Să nu vă asemănați cu ei; căci Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință, mai înainte ca să-I cereți voi.

9. Iată dar cum trebuie să vă rugați: „Tatăl nostru care ești în ceruri!

Sfîntească-se Numele Tău;

10. vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pămînt.

11. Pînea noastră cea de toate zilele (Sau: pentru mîne.) dă-ne-o nouă astăzi;

12. și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri (Grecește: Lasă-ne datoriile noastre, cum și noi am lăsat pe ale datornicilor noștri.);

13. și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!

14. Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre.

15. Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.

16. Cînd postiți, să nu vă luați o înfățișare posomorîtă, ca fățarnicii, cari își slutesc fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun, că și-au luat răsplata.

17. Ci tu, cînd postești, unge-ți capul, și spală-ți fața,

18. ca să te arăți că postești nu oamenilor, ci Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.

19. Nu vă strîngeți comori pe pămînt, unde le mănîncă moliile și rugina, și unde le sapă și le fură hoții;

20. ci strîngeți-vă comori în cer, unde nu le mănîncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură.

21. Pentrucă unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

22. Ochiul este lumina trupului. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău va fi plin de lumină;

23. dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întunerec. Așa că, dacă lumina care este în tine este întunerec, cît de mare trebuie să fie întunerecul acesta!

24. Nimeni nu poate sluji la doi stăpîni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celalt; sau va ținea la unul, și va nesocoti pe celalt: Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.

25. Deaceea vă spun: Nu vă îngrijorați de viața voastră, gîndindu-vă ce veți mînca, sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gîndindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decît hrana, și trupul mai mult decît îmbrăcămintea?

26. Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu samănă, nici nu seceră, și nici nu strîng nimic în grîinare; și totuș Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sînteți voi cu mult mai de preț decît ele?

27. Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorîndu-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui?

28. Și de ce vă îngrijorați de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe cîmp: ei nici nu torc, nici nu țes;

29. totuș vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s'a îmbrăcat ca unul din ei.

30. Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe cîmp, care astăzi este, dar mîne va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?

31. Nu vă îngrijorați dar, zicînd: „Ce vom mînca?” Sau: „Ce vom bea?” Sau: „Cu ce ne vom îmbrăca?”

32. Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele.

33. Căutați mai întîi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

34. Nu vă îngrijorați dar de ziua de mîne; căci ziua de mîne se va îngrijora de ea însăș. Ajunge zilei necazul ei.

1. Nu judecați, ca să nu fiți judecați.
2. Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura.
3. De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, și nu te uiți cu băgare de seamă la bîrna din ochiul tău ?
4. Sau, cum poți zice fratelui tău: „Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău”, și, cînd colo, tu ai o bîrnă într'al tău? ...
5. Fățarnicule, scoate întîi bîrna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău.
6. Să nu dați cînilor lucrurile sfinte, și să nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare, și să se întoarcă să vă rupă.
7. Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va deschide.
8. Căci ori și cine cere, capătă; cine caută, găsește; și celui ce bate, i se deschide.
9. Cine este omul acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său o pîne, să-i dea o piatră?
10. Sau, dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe?
11. Deci, dacă voi, cari sînteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cît mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer!
12. Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta este cuprinsă Legea și Proorocii.
13. Intrați pe poarta cea strîmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sînt ceice intră pe ea.
14. Dar strîmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sînt ceice o află.
15. Păziți-vă de prooroci mincinoși. Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinlăuntru sînt niște lupi răpitori.
16. Îi veți cunoaște după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini, sau smochine din mărăcini?
17. Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele.
18. Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune.
19. Orice pom, care nu face roade bune, este tăiat și aruncat în foc.
20. Așa că după roadele lor îi veți cunoaște.
21. Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci celce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.
22. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N'am proorocit noi în Numele Tău? N'am scos noi draci în Numele Tău? Și n'am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”
23. Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v'am cunoscut; depărtați-vă dela Mine, voi toți cari lucrați fărădelege.”
24. De aceea, pe orișicine aude aceste cuvinte ale Mele, și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stîncă.
25. A dat ploaia, au venit șivoele, au suflat vînturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s'a prăbușit, pentrucă avea temelie zidită pe stîncă.
26. Însă ori și cine aude aceste cuvinte ale Mele, și nu le face, va fi asemănat cu un om nechibzuit, care și-a zidit casa pe nisip.
27. A dat ploaia, au venit șivoaiele, au suflat vînturile, și au izbit în casa aceea: ea s'a prăbușit, și prăbușirea i-a fost mare.”
28. După ce a sfirșit Isus cuvîntările acestea, noroadele au rămas uimite de învățătura Lui;
29. căci El îi învăța ca unul care avea putere, nu cum îi învățau cărturarii lor.

1. Cînd S'a coborît Isus de pe munte, multe noroade au mers după El.
2. Și un lepros s'a apropiat de El, I s'a închinat, și I-a zis: „Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești.”
3. Isus a întins mîna, S'a atins de el, și a zis: „Da, vreau, fii curățit!” Îndată a fost curățită lepra lui.
4. Apoi Isus i-a zis: „Vezi să nu spui la nimeni; ci du-te de te arată preotului, și adu darul, pe care l-a

rînduit Moise, ca mărturie pentru ei.”

5. Pe cînd intra Isus în Capernaum, s’a apropiat de El un sutaș, care-L ruga

6. și-I zicea: „Doamne, robul meu zace în casă slăbănog, și se chinuiește cumplit.”

7. Isus i-a zis: „Am să vin și să-l tămăduiesc.”

8. „Doamne”, a răspuns sutașul, „nu sînt vrednic să intri supt acoperemîntul meu; ci zi numai un cuvînt, și robul meu va fi tămăduit.

9. Căci și eu sînt om supt stăpînire; am supt mine ostași, și zic unuia: „Du-te!” și se duce; altuia: „Vino!” și vine; și robului meu: „Fă cutare lucru!” și-l face.

10. Cînd a auzit Isus aceste vorbe, S’a mirat, și a zis celor ce veneau după El: „Adevărat vă spun că nici în Israel n’am găsit o credință așa de mare.

11. Dar vă spun că vor veni mulți dela răsărit și dela apus, și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția cerurilor.

12. Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunerecul de afară, unde va fi plînsul și scrîșnirea dinților.”

13. Apoi a zis sutașului: „Du-te, și faci-ți-se după credința ta.” Și robul lui s’a tămăduit chiar în ceasul acela.

14. Isus S’a dus apoi în casa lui Petru, și a văzut pe soacra acestuia zăcînd în pat, prinsă de friguri.

15. S’a atins de mîna ei, și au lăsat-o frigurile; apoi ea s’a sculat, și a început să-I slujească.

16. Seara, au adus la Isus pe mulți îndrăciți. El, prin cuvîntul Lui, a scos din ei duhurile necurate, și a tămăduit pe toți bolnavii,

17. ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice: „El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat boalele noastre.”

18. Isus a văzut multe noroade împrejurul Său, și a poruncit să treacă de cealaltă parte.

19. Atunci s’a apropiat de El un cărturar, și I-a zis: „Învățătorule, vreau să Te urmez ori unde vei merge.”

20. Isus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n’are unde-Și odihni capul.”

21. Un altul, care era dintre ucenici, I-a zis: „Doamne, dă-mi voie să mă duc mai întîi să îngrop pe tatăl meu.”

22. „Vino după Mine”, i-a răspuns Isus, „și lasă morții să-și îngroape morții.”

23. Isus S’a suit într’o corabie, și ucenicii Lui au mers după El.

24. Și deodată s’a stîrnit pe mare o furtună atît de strașnică, încît corabia era acoperită de valuri. Și El dormea.

25. Ucenicii s’au apropiat de El, și L-au deșteptat, strigînd: „Doamne, scapă-ne, că pierim!”

26. El le-a zis: „De ce vă este frică, puțin credincioșilor?” Apoi S’a sculat, a certat vînturile și marea, și s’a făcut o liniște mare.

27. Oamenii aceia se mirau, și ziceau: „Ce fel de om este acesta, de-L ascultă pînă și vînturile și marea?”

28. Cînd a ajuns Isus de partea cealaltă, în ținutul Gadarenilor, L-au întîmpinat doi îndrăciți, cari ieșeau din morminte. Erau așa de cumpliți, că nimeni nu putea trece pe drumul acela.

29. Și iată că au început să strige: „Ce legătură este între noi și Tine, Isuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici să ne chinuiești înainte de vreme?”

30. Departe de ei era o turmă mare de porci, cari pășteau.

31. Dracii rugau pe Isus și ziceau: „Dacă ne scoți afară din ei, dă-ne voie să ne ducem în turma aceea de porci.”

32. „Duceți-vă”, le-a zis El. Ei au ieșit, și au intrat în porci. Și deodată toată turma s’a repezit de pe rîpă în mare, și a pierit în ape.

33. Porcarii au fugit, și s’au dus în cetate de au povestit tot ce se petrecuse și cele întîmplăte cu îndrăciții.

34. Și iată că toată cetatea a ieșit în întîmpinarea lui Isus; și, cum L-au văzut, L-au rugat să plece din ținutul lor.

1. Isus S'a suit într'o corabie, a trecut marea, și a venit în cetatea Sa.
2. Și iată că I-au adus un slăbănog, care zăcea într'un pat. Isus le-a văzut credința, și a zis slăbănogului: „Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sînt iertate!”
3. Și iată că, unii din cărturari au zis în ei înșiși: „Omul acesta hulește!”
4. Isus, care le cunoștea gîndurile, a zis: „Pentruce aveți gînduri rele în inimile voastre?”
5. Căci ce este mai lesne? A zice: „Iertate îți sînt păcatele”, sau a zice: „Scoală-te și umblă?”
6. Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pămînt să ierte păcatele, - „Scoală-te”, a zis El slăbănogului, „ridică-ți patul, și du-te acasă.”
7. Slăbănogul s'a sculat, și s'a dus acasă.
8. Cînd au văzut noroadel lucrul acesta, s'au spăimîntat, și au slăvit pe Dumnezeu, care a dat oamenilor o astfel de putere.
9. De acolo, Isus a mers mai departe, și a văzut pe un om, numit Matei, șezînd la vamă. Și i-a zis: „Vino după Mine”. Omul acela s'a sculat, și a mers după El.
10. Pe cînd ședea Isus la masă, în casă, iată că au venit o mulțime de vameși și păcătoși, și au șezut la masă cu El și cu ucenicii Lui.
11. Fariseii au văzut lucrul acesta, și au zis ucenicilor Lui: „Pentruce mănîncă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?”
12. Isus i-a auzit, și le-a zis: „Nu cei sănătoși au trebuință de doftor, ci cei bolnavi.
13. Duceți-vă de învățați ce înseamnă: „Milă voiesc, iar nu jertfă!” Căci n'am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși.”
14. Atunci ucenicii lui Ioan au venit la Isus, și I-au zis: „De ce noi și Fariseii postim des, iar ucenicii Tăi nu postesc de loc?”
15. Isus le-a răspuns: „Se pot jăli nuntașii cîta vreme este mirele cu ei? Vor veni zile, cînd mirele va fi luat dela ei, și atunci vor posti.
16. Nimeni nu pune un petec de postav nou la o haină veche; pentrucă și-ar lua umplutura din haină, și ruptura ar fi mai rea.
17. Nici nu pun oamenii vin nou în burdufuri vechi; altfel, burdufurile plesnesc, vinul se varsă, și burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou îl pun în burdufuri noi, și se păstrează amîndouă.”
18. Pe cînd le spunea Isus aceste vorbe, iată că a venit unul din fruntașii sinagogii, I s'a închinat, și I-a zis: „Fiica mea adineaori a murit; dar vino de pune-Ți mîinile peste ea, și va învia.”
19. Isus S'a sculat, și a plecat după el împreună cu ucenicii Lui.
20. Și iată o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sînge, a venit pe dinapoi, și s'a atins de poala hainei Lui.
21. Căci își zicea ea: „Numai să mă pot atinge de haina Lui, și mă voi tămădui.”
22. Isus S'a întors, a văzut-o, și i-a zis: „Îndrăznește, fiică! Credința ta te-a tămăduit.” Și s'a tămăduit femeia chiar în ceasul acela.
23. Cînd a ajuns Isus în casa fruntașului sinagogii, și cînd a văzut pe ceice cîntau din fluier, și gloata bocînd,
24. le-a zis: „Dați-vă la o parte; căci fetița n'a murit, ci doar me!” Ei își băteau joc de El.
25. Dar, după ce a fost scoasă gloata afară, Isus a intrat înlăuntru, a luat pe fetița de mîna, și fetița s-a sculat.
26. Și s'a dus vestea despre această minune în tot ținutul acela.
27. Cînd a plecat de acolo, s'au luat după Isus doi orbi, cari strigau și ziceau: „Ai milă de noi, Fiul lui David!”
28. După ce a intrat în casă, orbii au venit la El. Și Isus le-a zis: „Credeti că pot face lucrul acesta?” „Da, Doamne”, I-au răspuns ei.
29. Atunci S'a atins de ochii lor, și a zis: „Facă-vi-se după credința voastră!”
30. Și li s'au deschis ochii. Isus le-a poruncit cu tot dinadinsul și le-a zis: „Vedeți, să nu știe nimeni.”
31. Dar ei, cum au ieșit afară, au răspîndit vestea despre El în tot ținutul acela.

32. Pe cînd plecau orbii aceștia, iată că au adus la Isus un mut îndrăcit.
33. După ce a fost scos dracul din el, mutul a vorbit. Și noroadele, mirate, ziceau: „Niciodată nu s’ a văzut așa ceva în Israel!”
34. Dar Fariseii ziceau: „Cu ajutorul domnului dracilor scoate El dracii!”
35. Isus străbătea toate cetățile și satele, învățînd pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției, și vindecînd orice fel de boală și orice fel de neputință, care era în norod.
36. Cînd a văzut gloatele, I s’ a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi cari n’ au păstor.
37. Atunci a zis ucenicilor Săi: „Mare este secerișul, dar puțini sînt lucrătorii!
38. Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui.”

10

1. Apoi Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, și le-a dat putere să scoată afară duhurile necurate, și să tămăduiască orice fel de boală și orice fel de neputință.
2. Iată numele celor doisprezece apostoli:
Cel dintîi, Simon, zis Petru, și Andrei, fratele lui; Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui;
3. Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacov, fiul lui Alfeu, și Levi, zis și Tadeu;
4. Simon Cananitul, și Iuda Iscarioteanul, cel care a vîndut pe Isus.
5. Aceștia sînt cei doisprezece, pe cari i-a trimes Isus, după ce le-a dat învățăturile următoare:
Să nu mergeți pe calea păgînilor și să nu intrați în vreo cetate a Samaritenilor;
6. ci să mergeți mai de grabă la oile pierdute ale casei lui Israel.
7. Și pe drum, propovăduiți, și ziceți: „Împărăția cerurilor este aproape!”
8. Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățiți pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați.
9. Să nu luați nici aur, nici argint, nici aramă în brîele voastre,
10. nici traistă pentru drum, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag, căci vrednic este lucrătorul de hrana lui.
11. În orice cetate sau sat veți intra, să cercetați cine este acolo vrednic și să rămîneți la el pînă veți pleca.
12. La intrarea voastră în casă, urați-i de bine;
13. și dacă este casa aceea vrednică, pacea voastră să vină peste ea; dar dacă nu este vrednică, pacea voastră să se întoarcă la voi.
14. Dacă nu vă va primi cineva, nici nu va asculta cuvintele voastre, să ieșiți din casa sau din cetatea aceea, și să scuturați praful de pe picioarele voastre.”
15. Adevărat vă spun că, în ziua judecării, va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei și Gomorei, decît pentru cetatea aceea.
16. Iată, Eu vă trimet ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Fiți dar înțelepți ca șerprii, și fără răutate ca porumbeii.
17. Păziți-vă de oameni; căci vă vor da în judecata soboarelor, și vă vor bate în sinagogile lor.
18. Din pricina Mea, veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților, ca să slujiți ca mărturie înaintea lor și înaintea Neamurilor.
19. Dar, cînd vă vor da în mîna lor, să nu vă îngrijorați, gîndindu-vă cum sau ce veți spune; căci ce veți avea de spus, vă va fi dat chiar în ceasul acela;
20. fiindcă nu voi veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.
21. Fratele va da la moarte pe frate-său, și tatăl pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinților lor, și-i vor omorî.
22. Veți fi urîți de toți, din pricina Numelui Meu; dar cine va răbda pînă la sfîrșit, va fi mîntuit.
23. Cînd vă vor prigoni într’ o cetate, să fugiți într’ alta. Adevărat vă spun că nu veți isprăvi de străbătut cetățile lui Israel pînă va veni Fiul omului.
24. Ucenicul nu este mai pe sus de învățătorul său, nici robul mai pe sus de domnul său.
25. Ajunge ucenicului să fie ca învățătorul lui, și robului să fie ca domnul lui. Dacă pe Stăpînul

- casei L-au numit Beelzebul, cu cît mai mult vor numi așa, pe cei din casa lui?
26. Așa că să nu vă temeți de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, și nimic tănuit care nu va fi cunoscut.
27. Ce vă spun Eu la întunec, voi să spuneți la lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să propovăduiți de pe acoperișul caselor.
28. Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar cari nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Celce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă.
29. Nu se vînd oare două vrăbii la un ban? Totuș, nici una din ele nu cade pe pămînt fără voia Tatălui vostru.
30. Cît despre voi, pînă și perii din cap, toți vă sînt numărați.
31. Deci să nu vă temeți; voi sînteți mai de preț decît multe vrăbii.
32. Deaceea, pe orișicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri;
33. dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri.
34. Să nu credeți că am venit s'aduc pacea pe pămînt; n'am venit să aduc pacea, ci sabia.
35. Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mamă-sa, și pe noră de soacră-sa.
36. Și omul va avea de vrăjmași chiar pe cei din casa lui.
37. Cine iubește pe tată, ori pe mamă, mai mult decît pe Mine, nu este vrednic de Mine; și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decît pe Mine, nu este vrednic de Mine.
38. Cine nu-și ia crucea lui, și nu vine după Mine, nu este vrednic de Mine.
39. Cine își va păstra viața, o va pierde; și cine își va pierde viața, pentru Mine, o va cîștiga.
40. Cine vă primește pe voi, Mă primește pe Mine; și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M'a trimes pe Mine.
41. Cine primește un prooroc, în numele unui prooroc, va primi răsplata unui prooroc; și cine primește pe un om neprihănit, în numele unui om neprihănit, va primi răsplata unui om neprihănit.
42. Și oricine va da de băut numai un pahar de apă rece unuia din acești micuți, în numele unui ucenic, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata."

11

1. Dupăce a isprăvit de dat învățături la cei doisprezece ucenici ai Săi, Isus a plecat de acolo, ca să învețe pe oameni, și să propovăduiască în cetățile lor.
2. Ioan a auzit din temniță despre lucrările lui Hristos,
3. și a trimes să-L întrebe prin ucenicii săi: „Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?”
4. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce auziți și ce vedeți:
5. Orbii își capătă vederea, șchiopii umblă, leproșii sînt curățiți, surzii aud, morții înviază, și săracilor li se propovăduiește Evanghelia.
6. Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire.”
7. Pe cînd se duceau ei, Isus a început să vorbească noroadelor despre Ioan: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vînt?
8. Dacă nu, atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că ceice poartă haine moi sînt în casele împăraților.
9. Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un prooroc? Da, vă spun, și mai mult decît un prooroc;
10. căci el este acela despre care s'a scris:
- „Iată, trimet înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.“
11. Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s'a sculat nici unul mai mare decît Ioan Botezătorul. Totuș, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decît el.
12. Din zilele lui Ioan Botezătorul pînă acum, Împărăția cerurilor se ia cu năvală, și ceice dau năvală, pun mîna pe ea.
13. Căci pînă la Ioan au proorocit toți proorocii și Legea.
14. Și, dacă vreți să înțelegeți, el este Ilie, care trebuia să vină.

15. Cine are urechi de auzit, să audă.
16. Cu cine voi asemăna neamul acesta de oameni? Seamănă cu niște copilași, cari șed în piețe, și strigă la tovarășii lor:
17. „V’am cîntat din fluiet, și n’ ați jucat; v’am cîntat de jale, și nu v’ ați tînguit.“
18. Căci a venit Ioan, nici mîncînd, nici bînd, și ei zic: „Are drac!“
19. A venit Fiul omului mîncînd și bînd, și ei zic: „Iată un om mîncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor!“ Totuș, Înțelepciunea a fost îndreptățită din lucrările ei.”
20. Atunci Isus a început să mustre cetățile în cari fuseseră făcute cele mai multe din minunile Lui, pentru că nu se pocăiseră.
21. „Vai de tine, Horazine!” a zis El. „Vai de tine, Betsaido!” Căci, dacă ar fi fost făcute în Tir și Sidon minunile cari au fost făcute în voi, de mult s’ ar fi pocăit, cu sac și cenușă.
22. De aceea vă spun că, în ziua judecării, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decît pentru voi.
23. Și tu, Capernaume, vei fi înălțat oare pînă la cer? Vei fi pogorît pînă la Locuința morților; căci dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile, cari au fost făcute în tine, ea ar fi rămas în picioare pînă în ziua de astăzi.
24. De aceea, vă spun, că în ziua judecării, va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei decît pentru tine.”
25. În vremea aceea, Isus a luat cuvîntul și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pămîntului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.
26. Da, Tată, Te laud, pentru că așa ai găsit Tu cu cale!”
27. Toate lucrurile Mi-au fost date în mâni de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.
28. Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.
29. Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați dela Mine, căci Eu sînt blînd și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.
30. Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară.”

12

1. În vremea aceea, Isus trecea prin lanurile de grîu, într’ o zi de Sabat. Ucenicii Lui, cari erau flămînzi, au început să smulgă spice de grîu și să le mănînce.
2. Fariseii, cînd au văzut lucrul acesta, I-au zis: „Uite că ucenicii Tăi fac ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului.”
3. Dar Isus le-a răspuns: „Oare n’ ați citit ce a făcut David, cînd a flămînzit, el și ceice erau împreună cu el?”
4. Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, și a mîncat pînile pentru punerea înaintea Domnului, pe cari nu-i era îngăduit să le mănînce nici lui, nici celor ce erau cu el, ci numai preoților?
5. Sau n’ ați citit în Lege că, în zilele de Sabat, preoții calcă Sabatul în Templu, și totuș sînt nevinovați?
6. Dar Eu vă spun că aici este Unul mai mare decît Templul.
7. Dacă ați fi știut ce însemnează: „Milă* voiesc, iar nu jertfe,” n’ ați fi osîndit pe niște nevinovați.
8. Căci Fiul omului este Domn și al Sabatului.”
9. Isus a plecat de acolo, și a intrat în sinagogă.
10. Și iată că în sinagogă era un om care avea o mîna uscată. Ei, ca să poată învinui pe Isus, L-au întreat: „Este îngăduit a vindeca în zilele de Sabat?”
11. El le-a răspuns: „Cine este omul acela dintre voi care, dacă are o oaie, și-i cade într’ o groapă, în ziua Sabatului, să n’ o apuce și s’ o scoată afară?”
12. Cu cît mai de preț este deci un om decît o oaie? De aceea este îngăduit a face bine în zilele de Sabat.”
13. Atunci a zis omului acela: „Întinde-ți mîna!” El a întins-o, și mîna s’ a făcut sănătoasă ca și cealaltă.
14. Fariseii au ieșit afară, și s’ au sfătuit cum să omoare pe Isus.

15. Dar Isus, ca unul care știa lucrul acesta, a plecat de acolo. După El au mers multe noroade. El a tămăduit pe toți bolnavii,
16. și le-a poruncit cu totdinadinsul să nu-L facă cunoscut;
17. ca să se împlinescă ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice:
18. „Iată Robul Meu, pe care L-am ales, Prea iubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, și va vesti Neamurilor judecata.
19. El nu Se va lua la ceartă, nici nu va striga. Și nimeni nu-I va auzi glasul pe ulițe.
20. Nu va frînge o trestie ruptă, și nici nu va stinge un fitil care fumegă, pînă va face să biruie judecata.
21. Și Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui.”
22. Atunci I-au adus un îdrăcit orb și mut; și Isus l-a tămăduit, așa că mutul vorbea și vedea.
23. Toate noroadele, mirate, ziceau: „Nu cumva este acesta Fiul lui David?”
24. Cînd au auzit Fariseii lucrul acesta, au zis: „Omul acesta nu scoate dracii decît cu Beelzebul, domnul dracilor!”
25. Isus, care le cunoștea gîndurile, le-a zis: „Orice împărăție desbinată împotriva ei însăș, este pustiită; și orice cetate sau casă, desbinată împotriva ei însăș, nu poate dăinui.
26. Dacă Satana scoate afară pe Satana, este desbinat; deci, cum poate dăinui împărăția lui?
27. Și dacă Eu scot afară dracii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii voștri cu cine-i scot? De aceea ei vor fi judecătorii voștri.
28. Dar dacă Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi.
29. Sau, cum poate cineva să intre în casa celui tare, și să-i jăfuiască gospodăria, dacă n'a legat mai întîi pe cel tare? Numai atunci îi va jăfui casa.
30. Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea, și cine nu strînge cu Mine, risipește.
31. De aceea vă spun: Orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar hula împotriva Duhului Sfînt nu le va fi iertată.
32. Oricine va vorbi împotriva Fiului omului, va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfînt, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.
33. Ori faceți pomul bun și rodul lui bun, ori faceți pomul rău și rodul lui rău: căci pomul se cunoaște după rodul lui.
34. Pui de năpîrci, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, cînd voi sînteți răi? Căci din prisosul inimii vorbește gura.
35. Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui; dar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui.
36. Vă spun că, în ziua judecării, oamenii vor da socoteală de orice cuvînt nefolositor, pe care-l vor fi rostit.
37. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osîndit.”
38. Atunci unii din cărturari și din Farisei au luat cuvîntul, și I-au zis: „Învățătorule, am vrea să vedem un semn dela Tine!”
39. Drept răspuns, El le-a zis: „Un neam viclean și preacurvar cere un semn; dar nu i se va da alt semn, decît semnul proorocului Iona.
40. Căci, după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pîntecele chitului, tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pămîntului.
41. Bărbații din Ninive se vor scula alături de neamul acesta, în ziua judecării, și-l vor osîndi, pentru că ei s'au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul mai mare decît Iona.
42. Împărăteasa dela Miazăzi se va scula alături de neamul acesta, în ziua judecării, și-l va osîndi, pentru că ea a venit dela marginile pămîntului, ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decît Solomon.
43. Duhul necurat, cînd a ieșit dintr'un om, umblă prin locuri fără apă, căutînd odihnă, și n'o găsește.
44. Atunci zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit. Și, cînd vine în ea, o găsește goală, măturată și împodobită.

45. Atunci se duce și ia cu el alte șapte duhuri mai rele decît el: intră în casă, locuiesc acolo, și starea din urmă a omului acestuia ajunge mai rea decît cea dintîi. Tocmai așa se va întîmpla și cu acest neam viclean.”

46. Pe cînd vorbea încă Isus noroadelor, iată că mama și frații Lui stăteau afară și căutau să vorbească cu El.

47. Atunci cineva I-a zis: „Iată, mama Ta și frații Tăi stau afară, și caută să vorbească cu Tine.”

48. Dar Isus a răspuns celui ce-I adusese știrea aceasta: „Cine este mama Mea, și cari sînt frații Mei?”

49. Apoi Și-a întins mîna spre ucenicii Săi și a zis: „Iată mama Mea și frații Mei!

50. Căci oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă.”

13

1. În aceeaș zi, Isus a ieșit din casă, și ședea lîngă mare.

2. O mulțime de noroadे s’au strîns la El, așa că a trebuit să Se suie să șadă într’o corabie; iar tot norodul stătea pe țarm.

3. El le-a vorbit despre multe lucruri în pilde, și le-a zis: „Iată, sămăntorul a ieșit să samene.

4. Pe cînd sămăna el, o parte din sămînța a căzut lîngă drum, și au venit păsările și au mîncat-o.

5. O altă parte a căzut pe locuri stîlcoase, unde n’avea pămînt mult: a răsărit îndată, pentru că n’ a găsit un pămînt adînc.

6. Dar, cînd a răsărit soarele, s’a pălit; și, pentru că n’avea rădăcini, s’a uscat.

7. O altă parte a căzut între spini: spinii au crescut, și au înecat-o.

8. O altă parte a căzut în pămînt bun, și a dat roadă: un grăunte a dat o sută, altul șazeci, și altul treizeci.

9. Cine are urechi de auzit, să audă.”

10. Ucenicii s’au apropiat de El, și I-au zis: „De ce le vorbești în pilde?”

11. Isus le-a răspuns: „Pentru că vouă v’ a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat.

12. Căci celui ce are, i se va da, și va avea de prisos; iar dela cel ce n’are, se va lua chiar și ce are.

13. De aceea le vorbesc în pilde, pentru că ei, măcar că văd, nu văd, și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg.

14. Și cu privire la ei se împlinește proorocia lui Isaia, care zice:

„Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri, și nu veți vedea.

15. Căci inima acestui popor s’a împietrit; au ajuns tari de urechi, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec.“

16. Dar ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!

17. Adevărat vă spun că, mulți prooroci și oameni neprihăniți au dorit să vadă lucrurile pe cari le vedeți voi, și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe cari le auziți voi, și nu le-au auzit.

18. Ascultați dar ce însemnează pilda sămăntorului.

19. Cînd un om aude Cuvîntul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost sămănat în inima lui. Acesta este sămînța căzută lîngă drum.

20. Sămînța căzută în locuri stîlcoase, este cel ce aude Cuvîntul, și-l primește îndată cu bucurie;

21. dar n’are rădăcină în el, ci ține pînă la o vreme; și, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvîntului, se leapădă îndată de el.

22. Sămînța căzută între spini, este cel ce aude Cuvîntul; dar îngrijorările veacului acestuia și înșelăciunea bogățiilor îneacă acest Cuvînt, și ajunge neroditor.

23. Iar sămînța căzută în pămînt bun, este cel ce aude Cuvîntul și-l înțelege; el aduce roadă: un grăunte dă o sută, altul șazeci, altul treizeci.”

24. Isus le-a pus înainte o altă pildă, și le-a zis: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a sămănat o sămînță bună în țarina lui.

25. Dar, pe cînd dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a sămănat neghină între grîu, și a plecat.

26. Când au răsărit firele de grâu și au făcut rod, a ieșit la iveală și neghina.

27. Robii stăpînului casei au venit, și i-au zis: „Doamne, n’ ai sămănat sămînța bună în țarina ta? De unde are dar neghină?”

28. El le-a răspuns: „Un vrăjmaș a făcut lucrul acesta.” Și robii i-au zis: „Vrei dar să mergem s’ o smulgem?”

29. „Nu”, le-a zis el, „ca nu cumva, smulgînd neghina, să smulgeți și grîul împreună cu ea.

30. Lăsați-le să crească amîndouă împreună pînă la seceriș; și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: „Smulgeți întîi neghina, și legați-o în snopi, ca s’ o ardem, iar grîul strîngeți-l în grînarul meu.”

31. Isus le-a pus înaintea o altă pildă, și le-a zis: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un grăunte de muștar, pe care l-a luat un om și l-a sămănat în țarina sa.

32. Grăuntele acesta, în adevăr, este cea mai mică dintre toate semințele; dar, după ce a crescut, este mai mare decît zarzavaturile și se face un copac, așa că păsările cerului vin și își fac cuiburi în ramurile lui.”

33. Le-a spus o altă pildă, și anume: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un aluat, pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsuri de făină de grâu, pînă s’ a dospit toată plămădeala.”

34. Isus a spus noroadelor toate aceste lucruri în pilde; și nu le vorbea de loc fără pildă,

35. ca să se împlinescă ce fusese vestit prin proorocul, care zice: „Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse dela facerea lumii.”

36. Atunci Isus a dat drumul noroadelor, și a intrat în casă. Ucenicii Lui s’ au apropiat de El, și I-au zis: „Țîlcuiește-ne pilda cu neghina din țarină.”

37. El le-a răspuns: „Cel ce samănă sămînța bună, este Fiul omului.

38. Țarina, este lumea; sămînța bună sînt fiii Împărăției; neghina, sînt fiii Celui rău.

39. Vrăjmașul, care a sămănat-o, este Diavolul; secerișul, este sfîrșitul veacului; secerătorii, sînt îngerii.

40. Deci, cum se smulge neghina și se arde în foc, așa va fi și la sfîrșitul veacului.

41. Fiul omului va trimete pe îngerii Săi, și ei vor smulge din Împărăția Lui toate lucrurile, cari sînt pricină de păcătuire și pe ceice săvîrșesc fărădelegea,

42. și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plînsul și scrîșnirea dinților

43. Atunci cei neprihăniți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă.

44. Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-o țarină. Omul care o găsește, o ascunde; și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are, și cumpără țarina aceea.

45. Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare frumoase.

46. Și, cînd găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are, și-l cumpără.

47. Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un năvod aruncat în mare, care prinde tot felul de pești.

48. După ce s’ a umplut, pescarii îl scot la mal, șed jos, aleg în vase ce este bun, și aruncă afară ce este rău.

49. Tot așa va fi și la sfîrșitul veacului. Îngerii vor ieși, vor despărți pe cei răi din mijlocul celor buni,

50. și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plînsul și scrîșnirea dinților.”

51. „Ați înțeles voi toate aceste lucruri?” i-a întreat Isus. - „Da, Doamne”, I-au răspuns ei.

52. Și El le-a zis: „De aceea orice cărturar, care a învățat ce trebuie despre Împărăția cerurilor, se aseamănă cu un gospodar, care scoate din vistieria lui lucruri noi și lucruri vechi.”

53. După ce a isprăvit Isus pildele acestea, a plecat de acolo.

54. A venit în patria Sa, și a început să învețe pe oameni în sinagogă; așa că cei ce-L auzeau, se mirau și ziceau: „De unde are El înțelepciunea și minunile acestea?”

55. Oare nu este El fiul tîmplarului? Nu este Maria mama Lui? Și Iacov, Iosif, Simon și Iuda, nu sînt ei frații Lui?

56. Și surorile Lui nu sînt toate printre noi? Atunci de unde are El toate lucrurile acestea?”

57. Și găseau astfel în El o pricină de poticnire.

Dar Isus le-a zis: „Nicăieri nu este prețuit un prooroc mai puțin decît în patria și în casa Lui.”

58. Și n'a făcut multe minuni în locul acela, din pricina necredinței lor.

14

1. În vremea aceea, cîrmuitorul Irod, a auzit vorbindu-se despre Isus;
2. și a zis slujitorilor săi: „Acesta este Ioan Botezătorul! A înviat din morți, și deaceea se fac minuni prin el.”
3. Căci Irod prinsese pe Ioan, îl legase și-l pusese în temniță, din pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip;
4. pentru că Ioan îi zicea: „Nu-ți este îngăduit s'o ai de nevastă.”
5. Irod ar fi vrut să-l omoare, dar se temea de norod, pentru că norodul privea pe Ioan ca pe un prooroc.
6. Dar, cînd se prăznuia ziua nașterii lui Irod, fata Irodiadei a jucat înaintea oaspeților, și a plăcut lui Irod.
7. Deaceea i-a făgăduit cu jurămînt că îi va da orice va cere.
8. Îndemnată de mamă-sa, ea a zis: „Dă-mi aici, într-o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!”
9. Împăratul s'a întristat; dar din pricina jurămintelor sale, și de ochii celor ce ședea la masă împreună cu el, a poruncit să i-l dea.
10. Și a trimis să taie capul lui Ioan în temniță.
11. Capul a fost adus într'o farfurie, și dat fetei, care l-a dus la mamă-sa.
12. Ucenicii lui Ioan au venit de i-au luat trupul, l-au îngropat, și s'au dus de au dat de știre lui Isus.
13. Isus, cînd a auzit vestea aceasta, a plecat de acolo într'o corabie, ca să Se ducă singur la o parte, într'un loc pustiu. Noroadele, cînd au auzit lucrul acesta, au ieșit din cetăți și s'au luat după El pe jos.
14. Cînd a ieșit din corabie, Isus a văzut o gloată mare, I s'a făcut milă de ea, și a vindecat pe cei bolnavi.
15. Cînd s'a înserat, ucenicii s'au apropiat de El, și I-au zis: „Locul acesta este pustiu, și vremea iată că a trecut; dă drumul noroadelor să se ducă prin sate să-și cumpere de mîncare.”
16. „N'au nevoie să plece”, le-a răspuns Isus; „dați-le voi să mănînce.”
17. Dar ei I-au zis: „N'avem aici decît cinci pîni și doi pești.”
18. Și El le-a zis: „Aduceți-i aici la Mine.”
19. Apoi a poruncit noroadelor să șadă pe iarbă, a luat cele cinci pîni și cei doi pești, Și-a ridicat ochii spre cer, a binecuvîntat, a frînt pînile și le-a dat ucenicilor, iar ei le-au împărțit noroadelor.
20. Toți au mîncat și s'au săturat; și s'au ridicat douăsprezece coșuri pline cu rămășițele de fărămituri.
21. Ceice mîncaseră, erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii.
22. Îndată după aceea, Isus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie, și să treacă înaintea Lui de partea cealaltă, pînă va da drumul noroadelor.
23. După ce a dat drumul noroadelor, S'a suit pe munte să Se roage, singur la o parte. Se înoptase, și El era singur acolo.
24. În timpul acesta, corabia era învăluită de valuri în mijlocul mării; căci vîntul era împotriva.
25. Cînd se îngîna ziua cu noaptea (Grecește: în a patra strajă.), Isus a venit la ei, umblînd pe mare.
26. Cînd L-au văzut ucenicii umblînd pe mare, s'au spăimîntat, și au zis: „Este o nălucă!” Și de frică au țipat.
27. Isus le-a zis îndată: „Îndrăzniți, Eu sînt; nu vă temeți!”
28. „Doamne”, I-a răspuns Petru, „dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape.”
29. „Vino!” i-a zis Isus. Petru s'a coborît din corabie, și a început să umble pe ape ca să meargă la Isus.
30. Dar, cînd a văzut că vîntul era tare, s'a temut; și fiindcă începea să se afunde, a strigat: „Doamne, scapă-mă!”
31. Îndată, Isus a întins mîna, l-a apucat, și i-a zis: „Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?”
32. Și după ce au intrat în corabie, a stat vîntul.

33. Ceice erau în corabie, au venit de s'au* închinat înaintea lui Isus, și I-au zis: „Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!”
34. După ce au trecut marea, au venit în ținutul Ghenezaretului.
35. Oamenii din locul acela, cari cunoșteau pe Isus, au trimes să dea de știre în toate împrejurimile, și au adus la El pe toți bolnavii.
36. Bolnavii îl rugau să le dea voie numai să se atingă de poala hainei Lui. Și toți câți s'au atins, s'au vindecat.

15

1. Atunci niște Farisei și niște cărturari din Ierusalim au venit la Isus, și I-au zis:
2. „Pentru ce calcă ucenicii Tăi datina bătrânilor? Căci nu-și spală mâinile când mănîncă.”
3. Drept răspuns, El le-a zis: „Dar voi de ce călcați porunca lui Dumnezeu în folosul datinei voastre?”
4. Căci Dumnezeu a zis: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta;” și: „Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit negreșit cu moartea.”
5. Dar voi ziceți: „Cine va zice tatălui său sau mamei sale: „Ori cu ce te-aș putea ajuta, l-am închinat lui Dumnezeu,”
6. nu mai este ținut să cinstească pe tatăl său sau pe mama sa. Și ați desființat astfel cuvîntul lui Dumnezeu în folosul datinei voastre.
7. Fățarnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, cînd a zis:
8. „Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.
9. De geaba Mă cinstesc ei, învățînd ca învățături niște porunci omenești.”
10. Isus a chemat mulțimea la Sine, și a zis: „Ascultați, și înțelegeți:
11. Nu ce intră în gură spurcă pe om; ci ce iese din gură, aceea spurcă pe om.”
12. Atunci ucenicii Lui s'au apropiat, și I-au zis: „Știi că Fariseii au găsit pricină de poticnire în cuvintele, pe cari le-au auzit?”
13. Drept răspuns, El le-a zis: „Orice răsad, pe care nu l-a sădit Tatăl Meu cel ceresc, va fi smuls din rădăcină.
14. Lăsați-i: sînt niște călăuze oarbe; și cînd un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amîndoi în groapă.”
15. Petru a luat cuvîntul, și I-a zis: „Deslușește-ne pilda aceasta.”
16. Isus a zis: „Și voi tot fără pricepere sînteți?”
17. Nu înțelegeți că orice intră în gură merge în pîntece, și apoi este aruncat afară în hazna?
18. Dar, ce iese din gură, vine din inimă, și aceea spurcă pe om.
19. Căci din inimă ies gîndurile rele, uciderile, preacurviile, curviile, furțișagurile, mărturiile mincinoase, hulele.
20. Iată lucrurile cari spurcă pe om; dar a mînca cu mâinile nespălate nu spurcă pe om.”
21. Isus, după ce a plecat de acolo, S'a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.
22. Și iată că o femeie cananeancă, a venit din ținuturile acelea, și a început să strige către El: „Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiică-mea este muncită rău de un drac.”
23. El nu i-a răspuns nici un cuvînt. Și ucenicii Lui s'au apropiat și L-au rugat stăruitor: „Dă-i drumul, căci strigă după noi.”
24. Drept răspuns, El a zis: „Eu nu sînt trimes decît la oile pierdute ale casei lui Israel.”
25. Dar ea a venit și I s'a închinat, zicînd: „Doamne, ajută-mi!”
26. Drept răspuns, El i-a zis: „Nu este bine să iei pînea copiilor, și s'o arunci la căței!”
27. „Da, Doamne”, a zis ea, „dar și cățeii mănîncă fărămiturile cari cad de la masa stăpînilor lor.”
28. Atunci Isus i-a zis: „O, femeie, mare este credința Ta; facă-ți-se cum voiești.” Și fiica ei s'a tămăduit chiar în ceasul acela.
29. Isus a plecat din locurile acelea, și a venit lîngă marea Galileii. S'a suit pe munte, și a șezut jos acolo.

30. Atunci au venit la El multe noroade, avînd cu ele șchiopi, orbi, muți, ciungi, și mulți alți bolnavi I-au pus la picioarele Lui, și El i-a tămăduit;
31. așa că noroadele se mirau, cînd au văzut că muții vorbesc, ciungii se însănătoșează, șchopii umblă și orbii văd; și slăveau pe Dumnezeu lui Israel.
32. Isus a chemat pe ucenicii Săi, și le-a zis: „Mi-este milă de gloata aceasta; căci iată că de trei zile așteaptă lîngă Mine, și n’au ce mânca. Nu vreau să le dau drumul flămînzi, ca nu cumva să leșine de foame pe drum.”
33. Ucenicii I-au zis: „De unde să luăm în pustia aceasta atîtea pîni ca să săturăm atîta gloată?”
34. „Cîte pîni aveți?” i-a întreat Isus. „Șapte”, I-au răspuns ei, „și puțini peștișori”
35. Atunci Isus a poruncit norodului să șadă pe pămînt.
36. A luat cele șapte pîni și peștișorii, și, dupăce a mulțămît lui Dumnezeu, a frînt, și a dat ucenicilor, iar ucenicii au împărțit norodului.
37. Au mîncat toți și s’au săturat; și s’au ridicat șapte coșnițe pline cu rămășițele de fărămituri.
38. Cei ce mîncaseră erau patru mii de bărbați, afară de femei și de copii.
39. În urmă Isus a dat drumul noroadelor, S’a suit în corabie, și a trecut în ținutul Magdalei.

16

1. Fariseii și Saducheii s’au apropiat de Isus, și, ca să-L ispitească, I-au cerut să le arate un semn din cer.
2. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Cînd se înserează, voi ziceți: „Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roș.”
3. Și dimineața, ziceți: „Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roș-posomorît.” Fățarnicilor, fața cerului știți s’o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi?
4. Un neam viclean și prea curvar cere un semn; nu i se va da alt semn decît semnul proorocului Iona.”
- Apoi i-a lăsat și a plecat.
5. Ucenicii trecuseră de cealaltă parte, și uitaseră să ia pîni.
6. Isus le-a zis: „Luați seama și păziți-vă de aluatul Fariseilor și al Saducheilor.”
7. Ucenicii se gîndeau în ei, și ziceau: „Ne zice așa pentrucă n’am luat pîni!”
8. Isus, care cunoștea lucrul acesta, le-a zis: „Puțin credincioșilor, pentruce vă gîndiți că n’ați luat pîni?”
9. Tot nu înțelegeți? Și nici nu vă mai aduceți aminte de cele cinci pîni pentru cei cinci mii de oameni, și cîte coșuri ați ridicat?
10. Nici de cele șapte pîni pentru cei patru mii de oameni, și cîte coșnițe ați ridicat?
11. Cum nu înțelegeți că nu v’am spus de pîni? Ci v’am spus să vă păziți de aluatul Fariseilor și al Saducheilor?”
12. Atunci au înțeles ei că nu le zisese să se păzească de aluatul pînii, ci de învățătura Fariseilor și a Saducheilor.
13. Isus a venit în părțile Cezareii lui Filip, și a întreat pe ucenicii Săi: „Cine zic oamenii că sînt Eu, Fiul omului?”
14. Ei au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia, sau unul din prooroci.”
15. „Dar voi”, le-a zis El, „cine ziceți că sînt?”
16. Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!”
17. Isus a luat din nou cuvîntul, și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sîngele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.
18. Și Eu îți spun: tu ești Petru (Grecește: Petros.), și pe această piatră (Grecește: petra.) voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.
19. Îți voi da cheile Împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pămînt, va fi legat în ceruri, și orice vei deslega pe pămînt, va fi deslegat în ceruri.”
20. Atunci a poruncit ucenicilor Săi să nu spună nimănui că El este Hristosul.
21. De atunci încolo, Isus a început să spună ucenicilor Săi că El trebuie să meargă la Ierusalim, să

pătinească mult din partea bătrînilor, din partea preoților celor mai de seamă și din partea cărturarilor; că are să fie omorît, și că a treia zi are să învieze.

22. Petru L-a luat de oparte, și a început să-L mustre, zicînd: „Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu Ți se întîmple așa ceva!”

23. Dar Isus S'a întors, și a zis lui Petru: „Înapoia Mea, Satano: tu ești o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gîndurile tale nu sînt gîndurile lui Dumnezeu, ci gînduri de ale oamenilor.”

24. Atunci Isus a zis ucenicilor Săi: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea, și să Mă urmeze.

25. Pentrucă oricine va vrea să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine, o va cîștiga.

26. Și ce ar folosi unui om să cîștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau, ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?

27. Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

28. Adevărat vă spun că unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea pînă nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa.”

17

1. După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan, fratele lui, și i-a dus la o parte pe un munte înalt.

2. El S'a schimbat la față înaintea lor; fața Lui a strălucit ca soarele, și hainele I s'au făcut albe ca lumina.

3. Și iată că li s'a arătat Moise și Ilie, stînd de vorbă cu El.

4. Petru a luat cuvîntul, și a zis lui Isus: „Doamne, este bine să fim aici; dacă vrei, am să fac aici trei colibi: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie.”

5. Pe cînd vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s'a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!”

6. Cînd au auzit, ucenicii au căzut cu fețele la pămînt, și s'au înspăimîntat foarte tare.

7. Dar Isus S'a apropiat, S'a atins de ei, și le-a zis: „Sculați-vă, nu vă temeți!”

8. Ei au ridicat ochii, și n'au văzut pe nimeni, decît pe Isus singur.

9. Pe cînd se coborau din munte, Isus le-a dat porunca următoare: „Să nu spuneți nimăruia de vedenia aceasta, pînă va învia Fiul omului din morți.”

10. Ucenicii I-au pus întrebarea următoare: „Oare de ce zic cărturarii că întîi trebuie să vină Ilie?”

11. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Este adevărat că trebuie să vină întîi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile.

12. Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. Tot așa are să sufere și Fiul omului din partea lor.”

13. Ucenicii au înțeles atunci că le vorbise despre Ioan Botezătorul.

14. Cînd au ajuns la norod, a venit un om, care a căzut în genunchi înaintea lui Isus, și I-a zis:

15. „Doamne, ai milă de fiul meu, căci este lunatic, și pătinește rău: de multe ori cade în foc, și de multe ori cade în apă.

16. L-am adus la ucenicii Tăi, și n'au putut să-l vindece.”

17. „O, neam necredincios și pornit la rău!” a răspuns Isus. „Pînă cînd voi fi cu voi? Pînă cînd vă voi suferi? Aduceți-l aici la Mine.”

18. Isus a certat dracul, care a ieșit afară din el. Și băiatul s'a tămăduit chiar în ceasul acela.

19. Atunci ucenicii au venit la Isus, și I-au zis, deoparte: „Noi de ce n'am putut să-l scoatem?”

20. „Din pricina puținei voastre credințe”, le-a zis Isus. „Adevărat vă spun că, dacă ați avea credință cît un grăunte de muștar, ați zice muntelui acestuia: „Mută-te de aici colo“, și s'ar muta; nimic nu v'ar fi cu neputință.

21. Dar acest soi de draci nu iese afară decît cu rugăciune și cu post.”

22. Pe cînd stăteau în Galilea, Isus le-a zis: „Fiul omului trebuie să fie dat în mîinile oamenilor.
23. Ei Îl vor omorî, dar a treia zi va învia.” Ucenicii s’au întristat foarte mult.
24. Cînd au ajuns în Capernaum, ceice strîngeau darea pentru Templu (Grecește: Cele două drahme.) au venit la Petru, și i-au zis: „Învățătorul vostru nu plătește darea?”
25. „Ba da”, a zis Petru. Și cînd a intrat în casă, Isus i-a luat înainte, și i-a zis: „Ce crezi, Simone? Împărații pămîntului dela cine iau dări sau biruri? Dela fiii lor sau dela străini?”
26. Petru I-a răspuns: „Dela străini.” Și Isus i-a zis: „Așa dar fiii sînt scutiți.
27. Dar, ca să nu-i facem să păcătuiască, du-te la mare, aruncă undița, și trage afară peștele care va veni întîi; deschide-i gura, și vei găsi în ea o rublă (Grecește: Un statir.) pe care ia-o și dă-le-o lor, pentru Mine și pentru tine.”

18

1. În clipa aceea, ucenicii s’au apropiat de Isus, și L-au întrebat: „Cine este mai mare în Împărăția cerurilor?”
2. Isus a chemat la El un copilaș, l-a pus în mijlocul lor,
3. și le-a zis: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.
4. Deaceea, oricine se va smeri ca acest copilaș, va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor.
5. Și oricine va primi un copilaș ca acesta în Numele Meu, Mă primește pe Mine.
6. Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din acești micuți, cari cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atîrne de gît o piatră mare de moară, și să fie înecat în adîncul mării.
7. Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire!
8. Acum, dacă mîna ta sau piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-le și leapădă-le dela tine. Este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop sau ciung, decît să ai două mîni sau două picioare, și să fii aruncat în focul vecinic.
9. Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l dela tine. Este mai bine pentru tine să intri în viață numai cu un ochi, decît să ai amîndoi ochii, și să fii aruncat în focul gheenei.
10. Feriți-vă să nu defăimați nici măcar pe unul din acești micuți; căci vă spun că îngerii lor în ceruri văd pururea fața Tatălui Meu care este în ceruri.
11. Fiindcă Fiul omului a venit să mîntuiască ce era pierdut.
12. Ce credeți? Dacă un om are o sută de oi, și se rătăcește una din ele, nu lasă el pe cele nouăzeci și nouă pe munți, și se duce să caute pe cea rătăcită?
13. Și, dacă i se întîmplă s’o găsească, adevărat vă spun, că are mai multă bucurie de ea, decît de cele nouăzeci și nouă, cari nu se rătăciseră.
14. Tot așa, nu este voia Tatălui vostru celui din ceruri să piară unul măcar din acești micuți.
15. Dacă fratele tău a păcătuțit împotriva ta, du-te și muștră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai cîștigat pe fratele tău.
16. Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentruca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.
17. Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii; și, dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgîn și ca un vameș.
18. Adevărat vă spun, că orice veți lega pe pămînt, va fi legat în cer; și orice veți deslega pe pămînt, va fi deslegat în cer.
19. Vă mai spun iarăș, că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pămînt să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri.
20. Căci acolo unde sînt doi sau trei adunați în1 (1. Grecește: Pentru Numele Meu) Numele Meu, sînt și Eu în mijlocul lor.”
21. Atunci Petru s’a apropiat de El, și I-a zis: „Doamne de cîte ori să iert pe fratele Meu cînd va păcătuții împotriva mea? Pînă la șapte ori?”
22. Isus i-a zis: „Eu nu-ți zic pînă la șapte ori, ci pînă la șaptezeci de ori cîte șapte.

23. Deaceea, Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat, care a vrut să se socotească cu robii săi.
24. A început să facă socoteala, și i-au adus pe unul, care îi datora zece mii de galbeni² (2. Grecește: Talanți.).
25. Fiindcă el n'avea cu ce plăti, stăpînul lui a poruncit să-l vîndă pe el, pe nevasta lui, pe copiii lui, și tot ce avea, și să se plătească datoria.
26. Robul s'a aruncat la pămînt, i s'a închinat, și a zis: „Doamne, mai îngăduiește-mă, și-ți voi plăti tot.“
27. Stăpînul robului acela, făcîndu-i-se milă de el, i-a dat drumul, și i-a iertat datoria.
28. Robul acela, cînd a ieșit afară, a întîlnit pe unul din tovarășii lui de slujbă, care-i era dator o sută de lei. A pus mîna pe el, și-l strîngea de gît, zicînd: „Plătește-mi ce-mi ești dator.“
29. Tovarășul lui s'a aruncat la pămînt, îl ruga, și zicea: „Mai îngăduiește-mă, și-ți voi plăti.“
30. Dar el n'a vrut, ci s'a dus și l-a aruncat în temniță, pînă va plăti datoria.
31. Cînd au văzut tovarășii lui cele întîmplate, s'au întristat foarte mult, și s'au dus de au spus stăpînului lor toate cele petrecute.
32. Atunci stăpînul a chemat la el pe robul acesta, și i-a zis: „Rob vicelan! Eu ți-am iertat toată datoria, fiindcă m'ai rugat.
33. Oare nu se cădea să ai și tu milă de tovarășul tău, cum am avut eu milă de tine?“
34. Și stăpînul s'a mîniat și l-a dat pe mîna chinuitorilor, pînă va plăti tot ce datora.
35. Tot așa vă va face și Tatăl Meu cel ceresc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său.”

19

1. După ce a sfîrșit Isus cuvîntările acestea, a plecat din Galilea, și a venit în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan.
2. După El au mers multe gloate; și acolo a vindecat pe cei bolnavi.
3. Fariseii au venit la El, și, ca să-L ispitească, I-au zis: „Oare este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta pentru orice pricină?“
4. Drept răspuns, El le-a zis: „Oare n'ați citit că Ziditorul, dela început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască,
5. și a zis: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevastă-sa, și cei doi vor fi un singur trup?“
6. Așa că nu mai sînt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.”
7. „Pentru ce dar”, I-au zis ei, „a poruncit Moise ca bărbatul să dea nevastei o carte de despărțire, și s'o lase?“
8. Isus le-a răspuns: „Din pricina împietririi inimilor voastre a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele; dar dela început n'a fost așa.
9. Eu însă vă spun că oricine își lasă nevasta, afară de pricină de curvie, și ia pe alta de nevastă, preacurvește; și cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurvește.”
10. Ucenicii Lui I-au zis: „Dacă astfel stă lucrul cu bărbatul și nevasta lui, nu este de folos să se însoare.”
11. El le-a răspuns: „Nu toți pot primi cuvîntul acesta, ci numai aceia cărora le este dat.
12. Fiindcă sînt fameni, cari s'au născut așa din pîntecele maicii lor; sînt fameni, cari au fost făcuți fameni de oameni; și sînt fameni, cari singuri s'au făcut fameni pentru Împărăția cerurilor. Cine poate să primească lucrul acesta, să-l primească.”
13. Atunci I-au adus niște copilași, ca să-Și pună mînile peste ei, și să Se roage pentru ei. Dar ucenicii îi certau.
14. Și Isus le-a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți, căci Împărăția cerurilor este a* celor ca ei.”
15. După ce Și-a pus mînile peste ei, a plecat de acolo.
16. Atunci s'a apropiat de Isus un om, și I-a zis: „Învățătorule, ce bine să fac, ca să am viața

vecinică?”

17. El i-a răspuns: „Dece mă întrebi: „Ce bine?“ Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile.”

18. „Cari?” I-a zis el. Și Isus i-a răspuns: „Să nu ucizi: să nu preacurvești; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă;

19. să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta”; și: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”

20. Tînărul I-a zis: „Toate aceste porunci le-am păzit cu grijă din tinereța mea; ce-mi mai lipsește?”

21. „Dacă vrei să fii desăvîrșit”, i-a zis Isus, „du-te de vinde ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer! Apoi vino, și urmează-Mă.”

22. Când a auzit tînărul vorba aceasta, a plecat foarte întristat; pentru că avea multe avuții.

23. Isus a zis ucenicilor Săi: „Adevărat vă spun că greu va intra un bogat în Împărăția cerurilor.

24. Vă mai spun iarăș că este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului, decît să intre un bogat în împărăția lui Dumnezeu.”

25. Ucenicii, cînd au auzit lucrul acesta, au rămas uimiți de tot, și au zis: „Cine poate, atunci să fie mîntuit?”

26. Isus S’a uitat țintă la ei, și le-a zis: „La oameni lucrul acesta este cu neputință, dar la Dumnezeu toate lucrurile sînt cu putință.”

27. Atunci Petru a luat cuvîntul și I-a zis: „Iată că noi am lăsat tot, și Te-am urmat; ce răsplată vom avea?”

28. Isus le-a răspuns: „Adevărat vă spun că, atunci cînd va sta Fiul omului pe scaunul de domnie al mării Sale, la înnoirea tuturor lucrurilor, voi, cari M’ați urmat, veți șede și voi pe douăsprezece scaune de domnie, și veți judeca pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

29. Și ori și cine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau feciori, sau holde, pentru Numele Meu, va primi însutit, și va moșteni viața vecinică.

30. Dar mulți din cei dintîi vor fi cei din urmă, și mulți din cei din urmă vor fi cei dintîi.

20

1. Fiindcă Împărăția cerurilor se aseamănă cu un gospodar, care a ieșit dis de dimineață, să-și tocmească lucrători la vie.

2. S’a învoit cu lucrătorii cu cîte un leu pe zi, și i-a trimes la vie.

3. A ieșit pela ceasul al treilea, și a văzut pe alții stînd în piață fără lucru.

4. „Duceți-vă și voi în via mea“, le-a zis el, „și vă voi da ce va fi cu dreptul.“ Și s’au dus.

5. A ieșit iarăș pe la ceasul al șaselea și al nouălea, și a făcut la fel.

6. Cînd a ieșit pela ceasul al unsprezecelea, a găsit pe alții stînd în piață, și le-a zis: «De ce stați aici toată ziua fără lucru?»

7. Ei i-au răspuns: „Pentru că nu ne-a tocmit nimeni.“ „Duceți-vă și voi în via mea“, le-a zis el, „și veți primi ce va fi cu dreptul.“

8. Seara, stăpînul viei a zis ispravnicului său: «Cheamă pe lucrători, și dă-le plata, începînd de la cei de pe urmă, pînă la cei dintîi.

9. Cei din ceasul al unsprezecelea au venit, și au luat fiecare cîte un leu.

10. Cînd au venit cei dintîi, socoteau că vor primi mai mult; dar au primit și ei tot cîte un leu de fiecare.

11. După ce au primit banii, cîrteau împotriva gospodarului,

12. și ziceau: „Aceștia de pe urmă n’au lucrat decît un ceas, și la plată i-ai făcut deopotrivă cu noi, cari am suferit greul și zăduful zilei.“

13. Drept răspuns, el a zis unuia dintre ei: „Prietene, ție nu-ți fac nicio nedreptate; nu te-ai tocmit cu mine cu un leu?

14. Ia-ți ce ți se cuvine, și pleacă. Eu vreau să plătesc și acestuia din urmă ca și ție.

15. Nu pot să fac ce vreau cu ce-i al meu? Ori este ochiul tău rău, fiindcă eu sînt bun?»

16. Tot așa, cei din urmă vor fi cei dintîi, și cei dintîi vor fi cei din urmă; pentru că mulți sînt chemați, dar puțini sînt aleși.”

17. Pe cînd Se suia Isus la Ierusalim, pe drum, a luat deoparte pe cei doisprezece ucenici, și le-a zis:
18. „Iată că ne suim la Ierusalim, și Fiul omului va fi dat în mîinile preoților celor mai de seamă și cărturarilor. Ei Îl vor osîndi la moarte,
19. și-L vor da în mîinile Neamurilor, ca să-L batjocorească, să-L bată și să-L răstignească; dar a treia zi va învia.”
20. Atunci mama fiilor lui Zebedei s’a apropiat de Isus împreună cu fiii ei, și I s’a închinat, vrînd să-I facă o cerere.
21. El a întreat-o: „Ce vrei?” „Poruncește”, I-a zis ea, „ca, în Împărăția Ta acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stînga Ta.”
22. Drept răspuns Isus a zis: „Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu, și să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?” „Putem”, I-au zis ei.
23. Și El le-a răspuns: „Este adevărat că veți bea paharul Meu, și veți fi botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu: dar a ședea la dreapta și la stînga Mea, nu atîrnă de Mine s’o dau, ci este păstrată pentru aceia pentru cari a fost pregătită de Tatăl Meu.”
24. Cei zece, cînd au auzit, s’au mîniat pe cei doi frați.
25. Isus i-a chemat, și le-a zis: „Știți că domnitorii Neamurilor domnesc peste ele, și mai marii lor le poruncesc cu stăpînire.
26. Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru;
27. și oricare va vrea să fie cel dintîi între voi, să vă fie rob.
28. Pentru că nici Fiul omului n’a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.”
29. Cînd au ieșit din Ierihon, o mare gloată a mers după Isus.
30. Și doi orbi ședea lîngă drum. Ei au auzit că trece Isus, și au început să strige: „Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!”
31. Gloata îi certa să tacă. Dar ei mai tare strigau: „Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!”
32. Isus S’a oprit, i-a chemat, și le-a zis: „Ce vreți să vă fac?”
33. „Doamne”, I-au zis ei, „să ni se deschidă ochii!”
34. Lui Isus I s’a făcut milă de ei, S’a atins de ochii lor, și îndată orbii și-au căpătat vederea, și au mers după El.

21

1. Cînd s’au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, în spre muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici,
2. și le-a zis: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră: în el veți găsi îndată o măgăriță legată, și un măgăruș împreună cu ea; deslegați-i și aduceți-i la Mine.
3. Dacă vă va zice cineva ceva, să spuneți că Domnul are trebuință de ei. Și îndată îi va trimete.”
4. Dar toate aceste lucruri s’au întîmplat ca să se îplinească ce fusese vestit prin proorocul, care zice:
5. „Spuneți fiicei Sionului: „Iată, Împăratul tău vine la tine, blînd și călare pe un măgar, pe un măgăruș, mînzul unei măgărițe.”
6. Ucenicii s’au dus, și au făcut cum le poruncise Isus.
7. Au adus măgărița și măgărușul, și-au pus hainele peste ei, și El a șezut deasupra.
8. Cei mai mulți din norod își așterneau hainele pe drum; alții tăiau ramuri din copaci, și le presărau pe drum.
9. Noroadele cari mergeau înaintea lui Isus și cele ce veneau în urmă, strigau: „Osana Fiul lui David! Binecuvîntat este Cel ce vine în Numele Domnului! Osana în cerurile prea înalte!”
10. Cînd a intrat în Ierusalim, toată cetatea s’a pus în mișcare, și fiecare zicea: „Cine este acesta?”
11. „Este Isus, Proorocul, din Nazaretul Galileii”, răspundeau noroadele.
12. Isus a intrat în Templul lui Dumnezeu. A dat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în Templu, a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei,
13. și le-a zis: „Este scris: „Casa Mea se va chema o casă de rugăciune.“ Dar voi ați făcut din ea o

peșteră de tîlhari.”

14. Niște orbi și șchiopi au venit la El în Templu, și El i-a vindecat.

15. Dar preoții cei mai de seamă și cărturarii, cînd au văzut minunile pe cari le făcea, și pe copii strigînd în Templu și zicînd: „Osana, Fiul lui David!” s’au umplut de mînie.

16. Și I-au zis: „Auzi ce zic aceștia?” „Da,” le-a răspuns Isus. „Oare n’ăți citit niciodată cuvintele acestea: „Tu ai scos laude din gura pruncilor și din gura celor ce sug?”

17. Și, lăsîndu-i, a ieșit afară din cetate, și S’a îndreptat spre Betania, și a mas acolo.

18. Dimineața, pe cînd Se întorcea în cetate, I-a fost foame.

19. A văzut un smochin lîngă drum, și S’a apropiat de el; dar n’a găsit decît frunze, și i-a zis: „Deacum încolo în veac să nu mai dea rod din tine!” Și pe dată smochinul s’a uscat.

20. Ucenicii, cînd au văzut acest lucru, s’au mirat, și au zis: „Cum de s’a uscat smochinul acesta într’o clipă?”

21. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Adevărat vă spun că, dacă veți avea credință și nu vă veți îndoii, veți face nu numai ce s’a făcut smochinului acestuia; ci chiar dacă ați zice muntelui acestuia: „Ridică-te de aici, și aruncă-te în mare,” se va face.

22. Tot ce veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi.

23. Isus S’a dus în Templu; și, pe cînd învăța norodul, au venit la El preoții cei mai de seamă și bătrînii norodului, și I-au zis: „Cu ce putere faci Tu lucrurile acestea, și cine Ți-a dat puterea aceasta?”

24. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Vă voi pune și Eu o întrebare; și dacă-Mi veți răspunde la ea, vă voi spune și Eu cu ce putere fac aceste lucruri.

25. Botezul lui Ioan de unde venea? Din cer, sau dela oameni?” Dar ei vorbeau între ei și ziceau: „Dacă vom răspunde: „Din cer,” ne va spune: „Atunci de ce nu l-ați crezut?”

26. Și dacă vom răspunde: „Dela oameni,” ne temem de norod, pentrucă toți socotesc pe Ioan drept prooroc.”

27. Atunci au răspuns lui Isus: „Nu știm!” Și El, la rîndul Lui, le-a zis: „Nici Eu nu vă voi spune cu ce putere fac aceste lucruri.

28. Ce credeți? Un om avea doi feciori; și s’a dus la cel dintîi, și i-a zis: „Fiule, du-te astăzi de lucrează în via mea!”

29. „Nu vreau,” i-a răspuns el. În urmă, i-a părut rău, și s’a dus.

30. S’a dus și la celălalt, și i-a spus tot așa. Și fiul acesta a răspuns: „Mă duc, doamne!” Și nu s’a dus.

31. Care din amîndoi a făcut voia tatălui său?” „Cel dintîi,” au răspuns ei. Și Isus le-a zis: „Adevărat vă spun că vameșii și curvele merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu.

32. Fiindcă Ioan a venit la voi umblînd în calea neprihănirii, și nu l-ați crezut. Dar vameșii și curvele l-au crezut: și, măcar că ați văzut lucrul acesta, nu v’ăți căit în urmă ca să-l credeți.

33. Ascultați o altă pildă. Era un om, un gospodar, care a sădit o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea, și a zidit un turn. Apoi a dat-o unor vieri, și a plecat în altă țară.

34. Cînd a venit vremea roadelor, a trimes pe robii săi la vieri, ca să ia partea lui de rod.

35. Vierii au pus mîna pe robii lui, și pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorît, iar pe altul l-au ucis cu pietre.

36. A mai trimes alți robi, mai mulți decît cei dintîi; și vierii i-au primit la fel.

37. La urmă, a trimes la ei pe fiul său, zicînd: „Vor primi cu cinste pe fiul meu!”

38. Dar vierii, cînd au văzut pe fiul, au zis între ei: „Iată moștenitorul; veniți să-l omorîm și să punem stăpînire pe moștenirea lui.”

39. Și au pus mîna pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorît.

40. Acum, cînd va veni stăpînul viei, ce va face el vierilor acelorora?

41. Ei I-au răspuns: „Pe ticăloșii aceia ticălos îi va pierde, și via o va da altor vieri, cari-i vor da rodurile la vremea lor.”

42. Isus le-a zis: „N’ăți citit nici odată în Scripturi că: „Piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului; Domnul a făcut acest lucru, și este minunat în ochii noștri?”

43. Deaceea, vă spun că Împărăția lui Dumnezeu va fi luată dela voi, și va fi dată unui neam, care

va aduce roadele cuvenite.

44. Cine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea; iar pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera.”

45. După ce au auzit pildele Lui, preoții cei mai de seamă și Fariseii au înțeles că Isus vorbește despre ei,

46. și căutau să-L prindă; dar se temeau de noroade, pentrucă ele îl socoteau drept proroc.

22

1. Isus a luat cuvântul, și le-a vorbit iarăși în pilde. Și a zis:

2. „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat, care a făcut nuntă fiului său.

3. A trimes pe robii săi să cheme pe cei poftiți la nuntă; dar ei n’au vrut să vină.

4. A trimes iarăși alți robi, și le-a zis: „Spuneți celor poftiți: „Iată că am gătit ospățul meu; juncii și vitele mele cele îngrășate au fost tăiate; toate sînt gata, veniți la nuntă.”

5. Dar ei, fără să le pese de poftirea lui, au plecat: unul la holda lui, și altul la negustoria lui.

6. Ceialți au pus mîna pe robi, și-au bătut joc de ei, și i-au omorît.

7. Cînd a auzit împăratul s’a mîniat; a trimes oștile sale, a nimicit pe ucigașii aceia, și le-a ars cetatea.

8. Atunci a zis robilor săi: „Nunta este gata; dar cei poftiți n’au fost vrednici de ea.

9. Duceți-vă dar la răspîntiile drumurilor, și chemați la nuntă pe toți aceia pe cari-i veți găsi.”

10. Robii au ieșit la răspîntii, au strîns pe toți pe cari i-au găsit, și buni și răi, și odaia ospățului de nuntă s’a umplut de oaspeți.

11. Împăratul a intrat să-și vadă oaspeții; și a zărit acolo pe un om, care nu era îmbrăcat în haina de nuntă.

12. „Prietene,” i-a zis el, „cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?” Omul acela a amuțit.

13. Atunci împăratul a zis slujitorilor săi: „Legați-i mînile și picioarele, și luați-l și aruncați-l în întunerecul de afară; acolo va fi plînsul și scrîșnirea dinților.

14. Căci mulți sînt chemați, dar puțini sînt aleși.”

15. Atunci Fariseii s’au dus și s’au sfătuit cum să prindă pe Isus cu vorba.

16. Au trimes la El pe ucenicii lor împreună cu Irodianii, cari I-au zis: „Învățătorule, știm că ești adevărat, și că înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr, fără să-Ți pese de nimeni, pentrucă nu cauți la fața oamenilor.

17. Spune-ne dar, ce crezi? Se cade să plătim bir Cezarului sau nu?”

18. Isus, care le cunoștea vicleșugul, a răspuns: „Pentruce Mă ispitiți, fățarnicilor?

19. Arătați-Mi banul birului.” Și ei I-au adus un ban (Grecește: dinar.).

20. El i-a întreat: „Chipul acesta și slovele scrise pe el, ale cui sînt?”

21. „Ale Cezarului,” I-au răspuns ei. Atunci El le-a zis: „Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!”

22. Mirați de cuvintele acestea, ei L-au lăsat, și au plecat.”

23. În aceeași zi, au venit la Isus Saducheii, cari zic că nu este înviere. Ei I-au pus următoarea întrebare:

24. „Învățătorule, Moise a zis: „Dacă moare cineva fără să aibă copii, fratele lui să ia pe nevasta fratelui său, și să-i ridice urmaș.”

25. Erau dar la noi șapte frați. Cel dintîi s’a însurat, și a murit; și, fiindcă n’avea copii, a lăsat fratelui său pe nevasta lui.

26. Tot așa și al doilea, și al treilea, pînă la al șaptelea.

27. La urmă, după ei toți, a murit și femeia.

28. La înviere, nevasta căruia din cei șapte va fi ea? Fiindcă toți au avut-o de nevastă.

29. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.

30. Căci la înviere, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer.

31. Cît privește învierea morților, oare n'ați citit ce vi s'a spus de Dumnezeu, cînd zice:
32. „Eu sînt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, și Dumnezeul lui Iacov?” Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți ci al celor vii.”
33. Noroadele, cari ascultau, au rămas uimite de învățătura lui Isus.
34. Cînd au auzit Fariseii că Isus a astupat gura Saducheilor, s'au strîns la un loc.
35. Și unul din ei, un învățător al Legii, ca să-L ispitească, I-a pus întrebarea următoare:
36. „Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?”
37. Isus i-a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, și cu tot cugetul tău.”
38. „Aceasta este cea dintîi, și cea mai mare poruncă.
39. Iar a doua, asemenea ei, este: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.”
40. În aceste două porunci se cuprinde toată Legea și Proorocii.”
41. Pe cînd erau strînși la un loc Fariseii, Isus i-a întrebat:
42. Ce credeți voi despre Hristos? Al cui fiu este?” „Al lui David”, I-au răspuns ei.
43. Și Isus le-a zis: „Cum atunci David, fiind însuflat de Duhul, Îl numește Domn, cînd zice:
44. „Domnul a zis Domnului Meu: „Șezi la dreapta Mea, pînă voi pune pe vrăjmașii Tăi supt picioarele Tale?”
45. Deci, dacă David Îl numește Domn, cum este El fiul lui?”
46. Nimeni nu I-a putut răspunde un cuvînt. Și, din ziua aceea, n'a îndrăznit nimeni să-I mai pună întrebări.

23

1. Atunci Isus, pe cînd cuvînta gloatelor și ucenicilor Săi,
2. a zis: „Cărturarii și Fariseii șed pe scaunul lui Moise.
3. Deci toate lucrurile, pe cari vă spun ei să le păziți, păziți-le și faceți-le; dar după faptele lor să nu faceți. Căci ei zic, dar nu fac.
4. Ei leagă sarcini grele și cu anevoie de purtat, și le pun pe umerii oamenilor, dar ei nici cu degetul nu vor să le miște.
5. Toate faptele lor le fac pentru ca să fie văzuți de oameni. Astfel, își fac filacteriile late, își fac poalele veștmintelor cu ciucuri lungi;
6. umblă după locurile dintîi la ospete, și după scaunele dintîi în sinagogi;
7. le place să le facă oamenii plecăciuni prin piețe, și să le zică: „Rabi! Rabi!”
8. Voi să nu vă numiți Rabi! Fiindcă Unul singur este Învățătorul vostru: Hristos, și voi toți sînteți frați.
9. Și „Tată” să nu numiți pe nimeni pe pămînt; pentrucă Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri.
10. Să nu vă numiți „Dascăli”; căci Unul singur este Dascălul vostru: Hristosul.
11. Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru.
12. Oricine se va înălța, va fi smerit; și oricine se va smeri, va fi înălțat.
13. Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentrucă voi închideți oamenilor Împărăția cerurilor: nici voi nu intrați în ea, și nici pe cei ce vor să intre, nu-i lăsați să intre.
14. Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentrucă voi mîncăți casele văduvelor, în timp ce, de ochii lumii, faceți rugăciuni lungi; de aceea veți lua o mai mare osîndă.
15. Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentrucă voi înconjurați marea și pămîntul, ca să faceți un tovarăș de credință; și, după ce a ajuns tovarăș de credință, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decît sînteți voi înșivă.
16. Vai de voi, povățuitori orbi, cari ziceți: „Dacă jură cineva pe Templu, nu este nimic; dar dacă jură pe aurul Templului, este legat de jurămîntul lui.”
17. Nebuni și orbi! Care este mai mare: aurul sau Templul, care sfințește aurul?
18. „Dacă jură cineva pe altar, nu este nimic”, „dar dacă jură pe darul de pe altar, este legat de jurămîntul lui.”

19. Nebuni și orbi! Care este mai mare: darul, sau altarul, care sfințește darul?
20. Deci, cine jură pe altar, jură pe el și pe tot ce este deasupra lui;
21. cine jură pe Templu, jură pe el și pe Celce locuiește în el;
22. și cine jură pe cer, jură pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu și pe Celce șade pe el.»
23. Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen, și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.
24. Povățuitori orbi, cari strecurați fînțarul și înghițiți cămila!
25. Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar înlăuntru sînt pline de răpire și de necumpătare.
26. Fariseu orb! Curăță întîi partea din lăuntru a paharului și a blidului, pentru că și partea de afară să fie curată.
27. Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi sînteți ca mormintele văruite, cari, pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinlăuntru sînt pline de oasele morților și de orice fel de necurățenie.
28. Tot așa și voi, pe dinafară vă arătați neprihăniți oamenilor, dar pe dinlăuntru sînteți plini de fățarnicie și de fărădelege.
29. Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi zidiți mormintele proorocilor, împodobiți gropile celor neprihăniți,
30. și ziceți: Dacă am fi trăit noi în zilele părinților noștri, nu ne-am fi unit cu ei la vărsarea sîngelui proorocilor.
31. Prin aceasta mărturisiți despre voi înșivă că sînteți fiii celor ce au omorît pe prooroci.
32. Voi dar umpleți măsura părinților voștri!
33. Șerpi, pui de năpîrci! Cum veți scăpa de pedeapsa gheenei?
34. De aceea, iată, vă trimet prooroci, înțelepți și cărturari. Pe unii din ei îi veți omorî și răstigni, pe alții îi veți bate în sinagogile voastre, și-i veți prigoni din cetate în cetate;
35. ca să vină asupra voastră tot sîngele nevinovat, care a fost vărsat pe pămînt, dela sîngele neprihănitului Abel pînă la sîngele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați omorît între Templu și altar.
36. Adevărat vă spun, că toate acestea vor veni peste neamul acesta.
37. Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimesi la tine! De cîte ori am vrut să strîng pe copiii tăi cum își strînge găina puii supt aripi, și n'ați vrut!
38. Iată că vi se lasă casa pustie;
39. căci vă spun că deacum încolo nu Mă veți mai vedea pînă cînd veți zice: „Binecuvîntat este Celce vine în Numele Domnului!”

24

1. La ieșirea din Templu, pe cînd mergea Isus, ucenicii Lui s'au apropiat de El ca să-I arate clădirile Templului.
2. Dar Isus le-a zis: „Vedeți voi toate aceste lucruri? Adevărat vă spun că nu va rămînea aici piatră pe piatră, care să nu fie dărîmată.”
3. El a șezut jos pe muntele Măslinilor. Și ucenicii Lui au venit la El la o parte, și I-au zis: „Spune-ne, cînd se vor întîmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfîrșitului veacului acestuia?”
4. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva.
5. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: „Eu sînt Hristosul!” Și vor înșela pe mulți.
6. Veți auzi de războaie și vești de războaie: vedeți să nu vă spăimîntați, căci toate aceste lucruri trebuie să se întîmple. Dar sfîrșitul tot nu va fi atunci.
7. Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății; și, pe alocurea, vor fi cutremure de pămînt, foamete și ciumi.
8. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decît începutul durerilor.

9. Atunci vă vor da să fiți chinuiți, și vă vor omorî; și veți fi urîți de toate neamurile pentru Numele Meu.
10. Atunci mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții, și se vor urî unii pe alții.
11. Se vor scula mulți prooroci mincinoși, și vor înșela pe mulți.
12. Și, din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci.
13. Dar cine va răbda pînă la sfîrșit, va fi mîntuit.
14. Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfîrșitul.
15. De aceea, cînd veți vedea „urîciunea pustiirii“, despre care a vorbit proorocul Daniel, „așezată în locul sfînt“ - cine citește să înțeleagă! -
16. atunci, cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munți;
17. cine va fi pe acoperișul casei, să nu se pogoare să-și ia lucrurile din casă;
18. și cine va fi la cîmp, să nu se întoarcă să-și ia haina.
19. Vai de femeile, cari vor fi însărcinate și de cele ce vor da țăță în zilele acelea!
20. Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într'o zi de Sabat.
21. Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n'a fost niciodată dela începutul lumii pînă acum, și nici nu va mai fi.
22. Și dacă zilele acelea n'ar fi fost scurtate, nimeni n'ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.
23. Atunci dacă vă va spune cineva: „Iată, Hristosul este aici, sau acolo“, să nu-l credeți.
24. Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, pînă acolo încît să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.
25. Iată, că v'am spus mai dinainte.
26. Deci, dacă vă vor zice: „Iată-L în pustie“, să nu vă duceți acolo! „Iată-L în odăițe ascunse“, să nu credeți.
27. Căci, cum iese fulgerul dela răsărit și se vede pînă la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.
28. Oriunde va fi stîrvul (Sau: hoit, mortăciune.), acolo se vor aduna vulturii.
29. Îndată după acele zile de necaz, „soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor vor fi clătinate.“
30. Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pămîntului se vor boci, și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă.
31. El va trimete pe îngerii Săi cu trîmbița răsunătoare, și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vînturi, dela o margine a cerurilor pînă la cealaltă.
32. Dela smochin învățați pilda lui: Cînd îi frăgezește și înfrunzește mlădiția, știți că vara este aproape.
33. Tot așa, și voi, cînd veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși.
34. Adevărat vă spun că, nu va trece neamul acesta pînă se vor întîmpla toate aceste lucruri.
35. Cerul și pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.
36. Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.
37. Cum s'a întîmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întîmpla și la venirea Fiului omului.
38. În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, cînd mînceau și beau, se însurau și se măritau, pînă în ziua cînd a intrat Noe în corabie,
39. și n'au știut nimic, pînă cînd a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.
40. Atunci, din doi bărbați cari vor fi la cîmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat.
41. Din două femei cari vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată.
42. Vegheați dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru.
43. Să știți că, dacă ar ști stăpînul casei la ce strajă din noapte va veni hoțul, ar veghea și n'ar lăsa să-i spargă casa.
44. De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gîndiți.

45. Care este deci robul credincios și înțelept, pe care l-a pus stăpînul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărîtă?
46. Ferice de robul acela, pe care stăpînul său, la venirea lui, îl va găsi făcînd așa!
47. Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale.
48. Dar dacă este un rob rău, care zice în inima lui: „Stăpînul meu zăbovește să vină!“
49. Dacă va începe să bată pe tovarășii lui de slujbă, și să mănînce și să bea cu bețivii,
50. stăpînul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se așteaptă, și în ceasul pe care nu-l știe,
51. îl va tăia în două, și soarta lui va fi soarta fățarnicilor; acolo va fi plînsul și scrișnirea dinților.

25

1. Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, cari și-au luat candelile, și au ieșit în întîmpinarea mirelui.
2. Cinci din ele erau nechibzuite, și cinci înțelepte.
3. Cele nechibzuite, cînd și-au luat candelile, n'au luat cu ele untdelemn;
4. dar cele înțelepte, împreună cu candelile, au luat cu ele și untdelemn în vase.
5. Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate, și au adormit.
6. La miezul nopții, s'a auzit o strigare: „Iată mirele, ieșiți-i în întîmpinare!“
7. Atunci toate fecioarele acelea s'au sculat și și-au pregătit candelile.
8. Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: „Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelile.“
9. Cele înțelepte le-au răspuns: „Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vînd untdelemn și cumpărați-vă.“
10. Pe cînd se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă, și s'a încuiat ușa.
11. Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare, și au zis: „Doamne, Doamne, deschide-ne!“
12. Dar el, drept răspuns, le-a zis: „Adevărat vă spun, că nu vă cunosc!“
13. Veghiați dar, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.
14. Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu un om, care, cînd era să plece într'o altă țară, a chemat pe robii săi, și le-a încredințat avuția sa.
15. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, și altuia unul: fiecăruia după puterea lui; și a plecat.
16. Îndată, cel ce primise cei cinci talanți, s'a dus, i-a pus în negoț, și a cîștigat cu ei alți cinci talanți.
17. Tot așa, cel ce primise cei doi talanți, a cîștigat și el alți doi cu ei.
18. Cel ce nu primise decît un talant, s'a dus de a făcut o groapă în pămînt și a ascuns acolo banii stăpînului său.
19. După multă vreme, stăpînul robilor acelora s'a întors și le-a cerut socoteala.
20. Cel ce primise cei cinci talanți, a venit, a adus alți cinci talanți, și a zis: „Doamne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată că am cîștigat cu ei alți cinci talanți.“
21. Stăpînul său i-a zis: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpînului tău.“
22. Cel ce primise cei doi talanți, a venit și el, și a zis: „Doamne, mi-ai încredințat doi talanți; iată că am cîștigat cu ei alți doi talanți.“
23. Stăpînul său i-a zis: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpînului tău!“
24. Cel ce nu primise decît un talant, a venit și el, și a zis: „Doamne, am știut că ești om aspru, care seceri de unde n'ai sămănat, și strîngi de unde n'ai vînturat:
25. mi-a fost teamă, și m'am dus de ți-am ascuns talantul în pămînt; iată-ți ce este al tău!“
26. Stăpînul său i-a răspuns: „Rob viclean și leneș! Ai știut că secer de unde n'am sămănat, și că strîng de unde n'am vînturat;
27. prin urmare se cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi, și, la venirea mea, eu mi-aș fi luat înapoi cu dobîndă ce este al meu!

28. Luați-i dar talantul, și dați-l celui ce are zece talanți.
29. Pentru că celui ce are, i se va da, și va avea de prisos; dar dela cel ce n'are, se va lua și ce are!
30. Iar pe robul acela netrebnic, aruncați-l în întunerecul de afară: acolo va fi plînsul și scrișnirea dinților.
31. „Cînd va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngerii, va șede pe scaunul de domnie al slavei Sale.
32. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre;
33. și va pune oile la dreapta, iar caprele la stînga Lui.
34. Atunci Împăratul va zice celor dela dreapta Lui: „Veniți binecuvîntații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v'a fost pregătită dela întemeierea lumii.
35. Căci am fost flămînd, și Mi-ați dat de mîncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M'ați primit;
36. am fost gol, și M'ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță, și ați venit pe la Mine.“
37. Atunci cei neprihăniți Îi vor răspunde: „Doamne, cînd Te-am văzut noi flămînd, și Ți-am dat să mănînci? Sau fiindu-Ți sete, și Ți-am dat de ai băut?
38. Cînd Te-am văzut noi străin, și Te-am primit? Sau gol, și Te-am îmbrăcat?
39. Cînd Te-am văzut noi bolnav sau în temniță, și am venit pe la Tine?“
40. Drept răspuns, Împăratul le va zice: „Adevărat vă spun că, oridecîteori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.“
41. Apoi va zice celor dela stînga Lui: „Duceți-vă dela Mine, blestemaților, în focul cel vecinic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui!
42. Căci am fost flămînd, și nu Mi-ați dat să mănînc; Mi-a fost sete, și nu Mi-ați dat să beau;
43. am fost străin, și nu M'ați primit; am fost gol, și nu M'ați îmbrăcat; am fost bolnav și în temniță, și n'ați venit pela Mine.“
44. Atunci Îi vor răspunde și ei: „Doamne, cînd Te-am văzut noi flămînd sau fiindu-Ți sete, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță, și nu Ți-am slujit?“
45. Și El, drept răspuns, le va zice: „Adevărat vă spun că, oridecîteori n'ați făcut aceste lucruri unuia dintr'acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut.“
46. Și aceștia vor merge în pedeapsa vecinică, iar cei neprihăniți vor merge în viața vecinică.”

26

1. După ce a isprăvit Isus toate cuvîntările acestea, a zis ucenicilor Săi:
2. „Știți că după două zile vor fi Paștele; și Fiul omului va fi dat ca să fie răstignit!”
3. Atunci preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrînii norodului s'au strîns în curtea marelui preot care se numea Caiafa;
4. și s'au sfătuit împreună, cum să prindă pe Isus cu vicleșug, și să-L omoare.
5. Dar ziceau: „Nu în timpul praznicului, ca să nu se facă turburare în norod.”
6. Cînd era Isus în Betania, în casa lui Simon leprosul,
7. s'a apropiat de El o femeie cu un vas de alabastru cu mir foarte scump; și, pe cînd sta El la masă, ea a turnat mirul pe capul Lui.
8. Ucenicilor le-a fost necaz, cînd au văzut lucrul acesta, și au zis: „Ce rost are risipa aceasta?
9. Mirul acesta s'ar fi putut vinde foarte scump, și banii să se dea săracilor.”
10. Cînd a auzit Isus, le-a zis: „De ce faceți supărare femeii? Ea a făcut un lucru frumos față de Mine.
11. Pentru că pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.
12. Dacă a turnat acest mir pe trupul Meu, ea a făcut lucrul acesta în vederea pregătirii Mele pentru îngropare.
13. Adevărat vă spun că ori unde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei.”

14. Atunci unul din cei doisprezece, numit Iuda Iscarioteanul, s'a dus la preoții cei mai de seamă,
15. și le-a zis: „Ce vreți să-mi dați, și-L voi da în mîinile voastre?” Ei i-au cîntărit treizeci de arginți.
16. Din clipa aceea, Iuda căuta un prilej nimerit, ca să dea pe Isus în mîinile lor.
17. În ziua dintîi a praznicului Azimilor, ucenicii au venit la Isus, și I-au zis: „Unde vrei să-Ți pregătim să mîinici Paștele?”
18. El le-a răsuns: „Duceți-vă în cetate la cutare om, și spuneți-i: „Învățătorul zice: „Vremea Mea este aproape; voi face Paștele cu ucenicii Mei în casa ta.”
19. Ucenicii au făcut cum le poruncise Isus, și au pregătit Paștele.
20. Seara, Isus a șezut la masă cu cei doisprezece ucenici ai Săi.
21. Pe cînd mîincau, El a zis: „Adevărat vă spun că unul din voi Mă va vinde.”
22. Ei s'au întristat foarte mult, și au început să-I zică unul după altul: „Nu cumva sînt eu, Doamne?”
23. Drept răsuns, El le-a zis: „Cel ce a întins cu Mine mîina în blid, acela Mă va vinde.
24. Negreșit, Fiul omului Se duce după cum este scris despre El. Dar vai de omul acela prin care este vîndut Fiul omului! Mai bine ar fi fost pentru el să nu se fi născut!”
25. Iuda, vînzătorul, a luat cuvîntul, și I-a zis: „Nu cumva sînt eu, Învățătorule?” „Da”, i-a răsuns Isus, „tu ești!”
26. Pe cînd* mîincau ei, Isus a luat o pîne; și după ce a binecuvîntat, a frînt-o, și a dat-o ucenicilor, zicînd: „Luați, mîincați; acesta este trupul Meu.”
27. Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțămît lui Dumnezeu, li l-a dat, zicînd: „Beți toți din el;
28. căci acesta este sîngele Meu, sîngele legămîntului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.
29. Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, pînă în ziua cînd îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu.”
30. După ce au cîntat cîntarea, au ieșit în muntele Măslinilor.
31. Atunci Isus le-a zis: „În noaptea aceasta, toți veți găsi în Mine o pricină de poticnire; căci este scris: „Voi bate Păstorul, și oile turmei vor fi risipite.”
32. Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galilea.”
33. Petru a luat cuvîntul, și I-a zis: „Chiar dacă toți ar găsi în Tine o pricină de poticnire, eu niciodată nu voi găsi în Tine o pricină de poticnire.”
34. „Adevărat îți spun”, i-a zis Isus, „că tu, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cînte cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori.”
35. Petru I-a răsuns: „Chiar dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine.” Și toți ucenicii au spus acelaș lucru.
36. Atunci Isus a venit cu ei într'un loc îngrădit, numit Ghetsimani, și a zis ucenicilor: „Ședeți aici pînă Mă voi duce colo să Mă rog.”
37. A luat cu El pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei, și a început să Se întristeze și să se mîhnească foarte tare.
38. Isus le-a zis atunci: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămîneți aici, și vegheați împreună cu Mine.”
39. Apoi a mers puțin mai înainte, a căzut cu fața la pămînt, și S'a rugat, zicînd: „Tată, dacă este cu putință, depărtează dela Mine paharul acesta! Totuș nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.”
40. Apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind, și a zis lui Petru: „Ce, un ceas n'ați putut să vegheați împreună cu Mine!
41. Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de rîvnă, dar carnea este neputincioasă.”
42. S'a depărtat a doua oară, și S'a rugat, zicînd: „Tată, dacă nu se poate să se îndepărteze de Mine paharul acesta, fără să-l beau, făcă-se voia Ta!”
43. S'a întors iarăș la ucenici, și i-a găsit dormind; pentrucă li se îngreuiaseră ochii de somn.
44. I-a lăsat din nou, S'a depărtat, și S'a rugat a treia oară, zicînd aceleași cuvinte.
45. Apoi a venit la ucenici, și le-a zis: „Dormiți de acum și odihniți-vă!.. Iată că a venit ceasul ca Fiul omului să fie dat în mîinile păcătoșilor.

46. Sculați-vă, haideți să mergem; iată că se apropie vânzătorul.”
47. Pe cînd vorbea El încă, iată că vine Iuda, unul din cei doisprezece, cu o gloată mare, cu săbii și cu ciomege, trimise de preoții cei mai de seamă și de bătrînii norodului.”
48. Vânzătorul le dăduse semnul acesta: „Pe care-l voi săruta eu, acela este; să puneți mîna pe el!”
49. Îndată, Iuda s’a apropiat de Isus, și I-a zis: „Plecăciune, Învățătorule!” Și L-a sărutat.
50. Isus i-a zis: „Prietenule, ce ai venit să faci, fă!” Atunci oamenii aceia s’au apropiat, au pus mîinile pe Isus, și L-au prins.
51. Și unul din ceice erau cu Isus, a întins mîna, a scos sabia, a lovit pe robul marelui preot, și i-a tăiat urechea.
52. Atunci Isus i-a zis: „Pune-ți sabia la locul ei; căci toți ceice scot sabia, de sabie vor pieri.
53. Crezi că n’ăș putea să rog pe Tatăl Meu, care Mi-ar pune îndată la îndemînă mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?
54. Dar cum se vor împlini Scripturile, cari zic că așa trebuie să se întîmple?”
55. În clipa aceea, Isus a zis gloatelor: „Ați ieșit ca după un tâlhar, cu săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți. În toate zilele ședeam în mijlocul vostru, și învățam norodul în Templu, și n’ăți pus mîna pe Mine.
56. Dar toate aceste lucruri s’au întîmplat ca să se îplinească cele scrise prin prooroci.”
- Atunci toți ucenicii L-au părăsit și au fugit.
57. Ceice au prins pe Isus, L-au dus la marele preot Caiafa, unde erau adunați cărturarii și bătrînii.
58. Petru L-a urmat de departe, pînă la curtea marelui preot; apoi a intrat înlăuntru, și a șezut jos cu aprozii, ca să vadă sfîrșitul.
59. Preoții cei mai de seamă, bătrînii și tot Soborul căutau vre-o mărturie mincinoasă împotriva lui Isus, ca să-L poată omorî.
60. Dar n’au găsit niciuna, măcar că s’au înfățișat mulți martori mincinoși. La urmă au venit doi,
61. și au spus: Acesta a zis: „Eu pot să stric Templul lui Dumnezeu și să-l zidesc iarăș în trei zile.”
62. Marele preot s’a sculat în picioare, și I-a zis: „Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?”
63. Isus tăcea. Și marele preot a luat cuvîntul și I-a zis: „Te jur, pe Dumnezeul cel viu, să ne spui dacă ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.”
64. „Da”, i-a răspuns Isus, „sînt! „Ba mai mult, vă spun că de acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezînd la dreapta puterii lui Dumnezeu, și venind pe norii cerului.”
65. Atunci marele preot și-a rupt hainele, și a zis: „A hulit! Ce nevoie mai avem de martori? Iată că acum ați auzit hula Lui.
66. Ce credeți?” Ei au răspuns: „Este vinovat să fie pedepsit cu moartea.”
67. Atunci L-au scuipat în față, L-au bătut cu pumnii, și L-au palmuit,
68. zicînd: „Hristoase, proorocește-ne - cine Te-a lovit?”
69. Petru însă ședea afară în curte. O slujnică a venit la el, și i-a zis: „Și tu erai cu Isus Galileanul!”
70. Dar el s’a lepădat înaintea tuturor, și i-a zis: „Nu știu ce vrei să zici.”
71. Cînd a ieșit în pridvor, l-a văzut o altă slujnică, și a zis celor de acolo: „Și acesta era cu Isus din Nazaret.”
72. El s’a lepădat iarăș, cu un jurămînt, și a zis: „Nu cunosc pe omul acesta!”
73. Peste puțin, cei ce stăteau acolo, s’au apropiat, și au zis lui Petru: „Nu mai încape îndoială că și tu ești unul din oamenii aceia, căci și vorba te dă de gol.”
74. Atunci el a început să se blastăme și să se jure, zicînd: „Nu cunosc pe omul acesta!” În clipa aceea a cîntat cocoșul.
75. Și Petru și-a adus aminte de vorba, pe care i-o spusese Isus: „Înainte ca să cînte cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori.” Și a ieșit afară și a plîns cu amar.

1. Când s'a făcut ziua, toți preoții cei mai de seamă și bătrînii norodului au ținut sfat împotriva lui Isus, ca să-L omoare.
2. După ce L-au legat, L-au dus și L-au dat în mîna dregătorului Pilat din Pont.
3. Atunci Iuda, vînzătorul, cînd a văzut că Isus a fost osîndit la moarte, s'a căit, a dus înapoi cei treizeci de arginți, i-a dat preoților celor mai de seamă și bătrînilor,
4. și a zis: „Am păcătuit, căci am vîndut sînge nevinovat.” „Ce ne pasă nouă?” i-au răspuns ei. „Treaba ta.”
5. Iuda a aruncat arginții în Templu, și s'a dus de s'a spînzurat.
6. Preoții cei mai de seamă au strîns arginții, și au zis: „Nu este îngăduit să-i punem în vistieria Templului, fiindcă sînt preț de sînge.”
7. Și după ce s'au sfătuit, au cumpărat cu banii aceia „Țarina olarului,” ca loc pentru îngroparea străinilor.
8. Iată de ce țarina aceea a fost numită pînă în ziua de azi: „Țarina sîngelui.”
9. Atunci s'a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia, care zice: „Au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, pe care l-au prețuit unii din fiii lui Israel;
10. și i-au dat pe Țarina olarului, după cum îmi poruncise Domnul.”
11. Isus S'a înfățișat înaintea dregătorului. Dregătorul L-a întrebat: „Ești Tu „Împăratul Iudeilor?” „Da”, i-a răspuns Isus, „sînt.”
12. Dar n'a răspuns nimic la învinuirile preoților celor mai de seamă și bătrînilor.
13. Atunci Pilat I-a zis: „N'auzi de cîte lucruri Te învinuiesc ei?”
14. Isus nu i-a răspuns la niciun cuvînt, așa că se mira foarte mult dregătorul.
15. La fiecare praznic al Paștelor, dregătorul avea obicei să sloboadă norodului un întemnițat, pe care-l voiau ei.
16. Pe atunci aveau un întemnițat vestit, numit Baraba.
17. Când erau adunați la un loc, Pilat le-a zis: „Pe care voiți să vi-l slobozesc? Pe Baraba sau pe Isus, care se numește Hristos?”
18. Căci știa că din pizmă dăduseră pe Isus în mîinile lui.
19. Pe cînd sta Pilat pe scaun la judecată, nevastă-sa a trimis să-i spună: „Să n'ai nimic a face cu neprihănitul acesta; căci azi am suferit mult în vis din pricina lui.”
20. Preoții cei mai de seamă și bătrînii au înduplecat noroadele să ceară pe Baraba, iar pe Isus să-L omoare.
21. Dregătorul a luat cuvîntul, și le-a zis: „Pe care din amîndoi voiți să vi-l slobozesc?” „Pe Baraba”, au răspuns ei.
22. Pilat le-a zis: „Dar ce să fac cu Isus, care se numește Hristos?” „Să fie răstignit”, i-au răspuns cu toții.
23. Dregătorul a zis: „Dar ce rău a făcut?” Ei au început să strige și mai tare: „Să fie răstignit!”
24. Cînd a văzut Pilat că n'ajunge la nimic, ci că se face mai multă zarvă, a luat apă, și-a spălat mîinile înaintea norodului, și a zis: „Eu sînt nevinovat de sîngele neprihănitului acestuia. Treaba voastră!”
25. Și tot norodul a răspuns: „Sîngele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.”
26. Atunci Pilat le-a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, după ce a pus să-L bată cu nuiete, L-a dat în mîinile lor, ca să fie răstignit.
27. Ostașii dregătorului au dus pe Isus în pretoriu, și au adunat în jurul Lui toată ceata ostașilor.
28. L-au desbrăcat de hainele Lui, și L-au îmbrăcat cu o haină stacojie.
29. Au împletit o cunună de spini, pe care I-au pus-o pe cap, și I-au pus o trestie în mîna dreaptă. Apoi îngenuncheau înaintea Lui, își băteau joc de El, și ziceau: „Plecăciune, Împăratul Iudeilor!”
30. Și scuipau asupra Lui, și luau trestia și-L băteau în cap.
31. După ce și-au bătut astfel joc de El, L-au desbrăcat de haina stacojie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui, și L-au dus să-L răstignească.
32. Pe cînd ieșeau afară din cetate, au întîlnit pe un om din Cirene numit Simon, și l-au silit să ducă

crucea lui Isus.

33. Cînd au ajuns la un loc numit Golgota, care înseamnă: „Locul căpăfînii”,

34. I-au dat să bea vin amestecat cu fiere; dar, cînd l-a gustat, n'a vrut să bea.

35. După ce L-au răstignit, I-au împărțit hainele între ei, trăgînd la sorți, pentru ca să se împlinescă ce fusese vestit prin proorocul care zice: „Și-au împărțit hainele Mele între ei, și pentru cămașa Mea au tras la sorți.”

36. Apoi au șezut jos, și-L păzeau.

37. Și I-au scris deasupra capului vina: „Acesta este Isus, Împăratul Iudeilor.”

38. Împreună cu El, au fost răstigniți doi tâlhari: unul la dreapta și celălalt la stînga Lui.

39. Trecătorii își băteau joc de El, dădeau din cap,

40. și ziceau: „Tu, care strici Templul, și-l zidești la loc în trei zile, mîntuiește-Te pe Tine însuși! Dacă ești Tu Fiul lui Dumnezeu, pogoară-Te de pe cruce!”

41. Preoții cei mai de seamă, împreună cu cărturarii și bătrînii, își băteau și ei joc de El, și ziceau:

42. „Pe alții i-a mîntuit iar pe Sine nu Se poate mîntui! Dacă este El Împăratul lui Israel, să Se pogoare acum de pe cruce, și vom crede în El!”

43. S'a încrezut în Dumnezeu: să-l scape acum Dumnezeu, dacă-L iubește. Căci a zis: „Eu sînt Fiul lui Dumnezeu!”

44. Tîlharii cari erau răstigniți împreună cu El, îi aruncau aceleași cuvinte de batjocură.

45. Dela ceasul al șaselea pînă la ceasul al nouălea s'a făcut întunec peste toată țara.

46. Și pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: „Eli, Eli, Lama Sabactani?” adică: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M'ai părăsit?”

47. Unii din ceice stăteau acolo, cînd au auzit aceste vorbe, au zis: „Strigă pe Ilie!”

48. Și îndată, unul din ei a alergat de a luat un burete, l-a umplut cu oțet, l-a pus într'o trestie, și i-a dat să bea.

49. Dar ceilalți ziceau: „Lasă, să vedem dacă va veni Ilie să-L mîntuiască.”

50. Isus a strigat iarăș cu glas tare, și Și-a dat duhul.

51. Și îndată perdeaua dinlăuntru al Templului s'a rupt în două, de sus pînă jos, pămîntul s'a cutremurat, stîncile s'au despicat,

52. mormintele s'au deschis și multe trupuri ale sfinților cari muriseră, au înviat.

53. Ei au ieșit din morminte, după învierea lui, au intrat în sfînta cetate, și s'au arătat multora.

54. Sutașul, și ceice păzeau pe Isus împreună cu el, cînd au văzut cutremurul de pămînt și cele întîmplate, s'au înfricoșat foarte tare, și au zis: „Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!”

55. Acolo erau și multe femei, cari priveau de departe; ele urmaseră pe Isus din Galilea, ca să-I slujească.

56. Între ele era Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și a lui Iose, și mama fiilor lui Zebedei.

57. Spre seară, a venit un om bogat din Arimatea, numit Iosif, care era și el ucenic al lui Isus.

58. El s'a dus la Pilat, și a cerut trupul lui Isus. Pilat a poruncit să i-l dea.

59. Iosif a luat trupul, l-a înfășurat într'o pînză curată de in,

60. și l-a pus într'un mormînt nou al lui însuș, pe care-l săpase în stîncă. Apoi a prăvălit o piatră mare la ușa mormîntului, și a plecat.

61. Maria Magdalena și cealaltă Marie erau acolo, și ședeau în fața mormîntului.

62. A doua zi care vine după ziua Pregătirii, preoții cei mai de seamă și Fariseii, s'au dus împreună la Pilat,

63. și i-au zis: „Doamne, ne-am adus aminte că înșelătorul acela, pe cînd era încă în viață, a zis: „După trei zile voi învia.”

64. Dă poruncă dar ca mormîntul să fie păzit bine pînă a treia zi, ca nu cumva să vină ucenicii Lui noaptea să-I fure trupul, și să spună norodului: „A înviat din morți!” Atunci înșelăciunea aceasta din urmă ar fi mai rea decît cea dintîi.”

65. Pilat le-a zis: „Aveți o strajă; duceți-vă de păziți cum puteți.”

66. Ei au plecat, și au întărit mormîntul, pecetluind piatra și punînd strajă.”

1. La sfârșitul zilei Sabatului, când începea să se lumineze în spre ziua dintîi a săptămîinii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormîntul.
2. Și iatăcă s'a făcut un mare cutremur de pămînt; căci un înger al Domnului s'a pogorît din cer, a venit și a prăvălit piatra dela ușa mormîntului, și a șezut pe ea.
3. Înfațișarea lui era ca fulgerul, și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.
4. Străjerii au tremurat de frica lui, și au rămas ca niște morți.
5. Dar îngerul a luat cuvîntul, și a zis femeilor: „Nu vă temeți; căci știu că voi căutați pe Isus, care a fost răstignit.
6. Nu este aici; a înviat, după cum zisese. Veniți de vedeți locul unde zăcea Domnul;
7. și duceți-vă repede de spuneți ucenicilor Lui că a înviat dintre cei morți. Iată că El merge înaintea voastră în Galilea; acolo Îl veți vedea. Iată că v'am spus lucrul acesta.”
8. Ele au plecat repede de la mormînt, cu frică și cu mare bucurie, și au alergat să dea de veste ucenicilor Lui.
9. Dar iată că le-a întîmpinat Isus, și le-a zis: „Bucurați-vă!” Ele s'au apropiat să-I cuprindă picioarele, și I s'au închinat.
10. Atunci Isus le-a zis: „Nu vă temeți; duceți-vă de spuneți fraților Mei să meargă în Galilea: acolo Mă vor vedea.”
11. Pe cînd se duceau ele, au intrat în cetate unii din străjeri, și au dat de veste preoților celor mai de seamă despre toate cele întîmplute.
12. Aceștia s'au adunat împreună cu bătrîni, au ținut sfat, au dat ostașilor mulți bani,
13. și le-au zis: „Spuneți așa: „Ucenicii Lui au venit noaptea, pe cînd dormeam noi, și L-au furat.»
14. Și dacă va ajunge lucrul acesta la urechile dregătorului, îl vom potoli noi, și vă vom scăpa de grijă.”
15. Ostașii au luat banii, și au făcut cum i-au învățat. Și s'a răspîndit zvonul acesta printre Iudei pînă în ziua de astăzi.
16. Cei unsprezece ucenici s'au dus în Galilea, în muntele unde le poruncise Isus să meargă.
17. Cînd L-au văzut ei, I s'au închinat, dar unii s'au îndoit.
18. Isus S'a apropiat de ei, a vorbit cu ei, și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pămînt.
19. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezîndu-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh.
20. Și învățați-i să păzească tot ce v'am poruncit. Și iată că Eu sînt cu voi în toate zilele, pînă la sfîrșitul veacului. Amin.